

KUSTJÄGAREN

TIDSKRIFT FÖR SÄLLSKAPET KUSTJÄGARVETERANER Nr 52 (2/05)

JUNI 2005

På uppdrag i Liberia

sid 22

Machete är nödvändigt för att ta sig fram.

Foto: Gabriel Wolf

Med stridsbåt på Amazonas flodvägar

sid 6

Strid i Bebyggelse

Enorma byggnader, stora betongpelare, cisterner, kulvertar, övergångar, skrothögar, betongruiner ja allt man kan önska sig för SIB-utbildning.

Se sidan 16

Barettmarsh

Med ryggsäcken fastsurrad på pakethållaren satte vi fart på våra cyklar (även kallade "ballmanglare").

Se sidan 18

Foto: Mårten Karlsson

Visa att du är Kustjägare!

Efter årsmötet i mars har ett nytt verksamhetsår påbörjats för oss kustjägare. Vi i den nya styrelsen har redan med full kraft tagit oss an den spännande utmaningen att fortsätta vidareutveckla verksamheten. Nu har vi mycket fokus på nästa års jubileum. Dessutom pågår ett spännande arbete tillsammans med kustjägar kompaniet för att åstadkomma insatsförband bemannade av Förbundet Kustjägarna.

Styrelsen ser också tillväxt som ett mycket viktigt område. Genom att vara många kan vi göra mer och framför allt genom en hög medlemsfrekvens kan vi påverka genom styrka. Inför 50-års jubiléet ska vi visa att dagens drygt 1.000 medlemmar kan bli fler. Vi börjar uppnå vårt mål om att bli en strategisk resurs för Försvarmakten. Jag vill därför igen uppmana alla att informera Era KJ-kamrater som idag inte är medlemmar om KJV och FKJ och visa att Du är kustjägare.

Slutligen vill jag hälsa Göran Hagberg välkommen i styrelserna som här berättar om sina förväntningar.

ANDERS BLOMQVIST
ORDFÖRANDE

Göran Hagberg

Jag heter Göran Hagberg och gjorde min värnplikt på Kustjägar kompaniet 92-93. Arbetade därefter som yrkesofficer under 8 år på regementet. Gick därefter över och arbetade i Sjöräddningssällskapet där jag fortfarande verkar.

Innan årsmötet för en tid sedan fick jag frågan om jag kunde tänka mig arbeta i styrelserna för Kustjägarveteranerna och Förbundet Kustjägarna och jag tackade självklart ja. Det känns som att cirkeln nu är slut och att jag har möjlighet med den erfarenhet som jag har förskansat mig i mitt arbetsliv kan betala tillbaka och se till att Kustjägaren och dess traditioner utvecklas och lever vidare.

Engagemang

Vi står nu inför stora förändringar i Försvarmakten och jag vet att det nu är viktigare än någonsin att arbeta, påverka och övertyga relevansen och förmågan av vårt förband.

Jag upplever att våra styrelser har ett effektivt och dynamiskt arbetssätt. Självklart måste våra föreningar följa med utvecklingen, men i viss mån leda den med förslag och nya grepp för att komma vidare. Vi skall vara en attraktiv spelare på den stora planen. Förändringar, expansion och utveckling kommer att vara hörnstenar i det kommande arbetet, vilket gör detta mycket intressant och stimulerande. Jag uppmanar även er som vill engagera sig att redan nu tänka till på vilket sätt just du kan bidra till att vårt förband och Kustjägaranda utvecklas och lever vidare på bästa sätt.

Med tillförsikt på framtiden

GÖRAN HAGBERG

Om Framtid

Nyligen försökte regeringen lansera projektet Neuron, värt sådär tre kvarts miljard kronor på några år, och möttes av ett samfällt "usch och fy" från politiska motståndare och från nästan alla massmedier. Lanseringen var underligt klumpig och halvhjärtad, och regeringen skyndade sig att dra en slöja över alltihop. Allmänheten fick nog uppfattningen att det rörde sig om något slags missförstånd.

Neuron handlar om att bygga en demonstrator, ett handbyggt provexemplar, av ett obemannat stridsflygplan. Till skillnad från de obemannade flygplan som finns idag skulle det här ha vapen, något slags robotar, ombord. Neuron skulle leda till ökad kunskap, och till att svensk kompetens hålls levande.

Varför var det så självklart med "usch och fy"? Neuron är faktiskt ett exempel på just sådan krigsmateriel som kan behövas i framtidens försvar. För vi måste ha ett försvar även i framtiden. Det gäller att inte låta lura sig av dagens dystra situation, med nedskärningar, brist på politiskt styrning, odefinierade uppgifter och annat elände. Försvaret är - tyvärr - fortfarande en framtidsbransch.

Världens försvar kostar numera ungefär sju tusen miljarder kronor per år. Och det växer, med sex procent om året. USA svarar för nästan hälften av totalsumman, men det räcker ändå bra långt för resten av världen.

"Usch och fy" var en förhastad reaktion. Historien har inte tagit slut. Det är därför det är så värdefullt och betydelsefullt att bevara kompetens och förmåga som annars lätt kommer bort i förvirrade åtstramningstider. Det är därför föreningar som KJV och FKJ är så värdefulla.

HANS REHNVALL

Ny redaktör behövs

Detta nr av Kustjägaren blir mitt sista. Jag var med och startade tidningen, och har skrivit i 50 av de 52 numren - så nu får det räcka. Tidningen behöver en ung och hungrig redaktör, som kan fånga upp vad som händer på KJ-KJV-FKJ-fronterna.

Jag ser fram emot att få tidningen i brevlådan utan att redan veta vad som står i den - det skall bli spännande!

HANS REHNVALL

KUSTJÄGAREN

OFFICIELLT ORGAN FÖR SÄLLSKAPET
KUSTJÄGARVETERANER, KJV.
PUBLICERAT MATERIAL ANGER KJVs
OFFICIELLA STÄNDPUNKT BARA NÄR DETTA UT-
TRYCKLIGEN FRAMGÅR AV TEXTEN.
REDAKTIONEN FRÖRBEHÅLLER SIG RÄTTEN ATT
REDIGERA I MANUS.

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:
HANS REHNVALL, HANS@REHNVALL.NET

REDAKTIONSGRUPP:
CHRISTER CARLSSON, INGEMAR WEMMENHÖG
REDIGERING/LAY-OUT/FOTO: ROBIN JÄHRL

POSTADRESS: KUSTJÄGAREN, KJV
KASTELLET, KASTELLHOLMEN
111 49 STOCKHOLM
TELEFON & FAX: 08 678 23 06
PG: 633 65 05-0, BG: 5336-2364
E-POST: KANSLIET@KJV.SE
WWW.KJV.SE

ADRESS FÖR ANNONSMATERIAL:
ROBIN JÄHRL
TOBAKSSPINNARGATAN 10
117 36 STOCKHOLM
E-POST: ROBIN@JÄHRL.SE
TRYCKERI
DANAGÅRDS GRAFISKA, ÖDESHÖG
ISSN 1103 - 4696

Personalen – vår viktigaste resurs”. Hur hanteras den?

Tjänstemän i staten – såväl civila som militära – tillhör en gemenskap som får räkna med vådan efter kohandlade politiska beslut, och vackert (i bästa fall) dra upp sina bopålar, packa kärnan och dra vidare. Det fungerar som ett dominospel när militära och civila tjänstemän flyttar från nedlagda förband.

”Man måste vara beredd att flytta på sig!”

Hur många gånger har man inte hört den frasen inför nedläggningar av förband. Säg det för fjärde gången till den som redan flyttat tre.

Plötsligt upptäcker andra myndighetsanställda att just deras myndighet skall utlokaliseras till den ”hotade” orten för att fylla det tomrum som uppstått.

”Personalen – vår viktigaste resurs” ger mot den bakgrunden en besk eftersmak i munnen. Visserligen har försvarsmakten att rätta sig efter politiska beslut, men denna gång till skillnad från tidigare, stod inte försvaret i väntläge utan hade en arbetsgrupp (Ag-Gro) som arbetade fram resultatet i samverkan med politikerna i försvarsdepartementet. I och med detta vilar ett särskilt ansvar på denna grupp militärer för det faktiska utfallet och då speciellt beslutet att Amf1 skulle flytta till Berga. Ingen jag frågat på regementet – från ledning till yngste fänrik – kan ge svar på frågan ”varför?”

Generalen Göran Gunnarsson har ett särskilt ansvar för detta beslut som deltagare i Ag-Gro och som f d kustartillerist.

Finns där några solida argument om avsevärda ekonomiska vinster? Finns där några avgörande förbättrade utbildningsförhållanden? Det bör det ju göra eftersom ”viktigaste resursen” – personalen – behandlas på detta sätt.

Det upplyftande med hela historien är med vilken lojalitet

den som passar bäst för den kompetenssatta tjänst som behandlas. En efter en fick de erbjudande om tjänst och då vecka 13 avslutats fanns bara 1000 kvar i ”dammen”. De som hade erhållit en tjänst hade sedan till vecka 19 på sig att bestämma om de

Förutsättningarna ur amfibieperspektivet

På orten Berga finns 425 tjänstgöringsplatser i vilka FM log och Södertörnsgruppen ingår.

Amfsystemet tillför 365 befattningar i sin nya organisation, men dessa är inte enbart

Befattningsarbete för tillsättning av marina tjänster.

Foto: Ingemar Wemmenhög

som de anställda på gamla KA1 gått till verket för att lösa uppgiften med omgrupperingen såväl materiellt som personellt.

Både ledning och lokala arbetstagarorganisationer gör allt för att skadeverkningarna (läs: arbetslöshet och sociala svårigheter) skall bli så små som möjligt. Just nu på regementet upplever jag det som en lokal sanning att ”personalen är vår viktigaste resurs”.

Försvarsbeslutets effekter gällande personalhanteringen

C:a 4000 militära och civilt anställda inom försvarsmakten kastades ut i fritt fall för att slutligen hamna i den allmänna ”fiskdammen” ur vilken de sedan, en och en, plockas upp för att se om deras kompetens är

ville godta den. Vid ett nej så åkte man tillbaka ned i ”dammen” för att förhoppningsvis bli uppfiskad och komma ifråga för en annan tjänst. Mötena hålls på Karlberg under HKV ledning. Vecka 25 och 33 återstår för ovan beskrivna typ av handläggning. Den som inte fått erbjudande efter vecka 33 kan anse sig som uppsagd.

För personalen på Amf1 var hotet från början överhängande att nästan samtliga skulle riskera att förlora sina tjänster i amfibiesystemet. Detta mot bakgrund av att de 1067 anställda på Muskö/Berga enligt turordningsreglerna hade företräde. Hotet var inte bara riktat mot Amf1 personal utan också mot en ren kompetensutarmning av amfibiesystemet.

lokala, eftersom det i dem ingår tjänster i Göteborg, Utö, Korsö och Vaddö. Till dessa 365 befattningar skall läggas 70 som är bemanningsuppdrag, t ex på Högvärteret; Sjöstridsskolan i Karlskrona och Marinbasen m. m.

Totalt 435 befattningar således.

Hur många individer hade då att hoppas på någon av dessa befattningar?

Jo, från Amf1 400 och från Amf4 170.

Tillsammans 570 anställda för 435 befattningar.

Men de 1067 som hade förtur då? Av dessa fick 85 befattningar i amfsystemet. Den reella innebörden är att f n 80 på Amf1 och 55 på Amf4 är övertaliga i

FORTS. NÄSTA SIDA

FORTS. FRÅN FÖREGÅENDE SIDA

Foto: Ingemar Wemmenhög

Fd kustjägarbefäl Jan Söderlund (chef G5 planeringssektionen) och Jesper Fritzell (personalchef) fiskar personal i "dammen".

amfibiekåren. De får hoppas att deras kompetenser lämpar sig för någon annan tjänst inom försvarsmakten. Eller att folk avsäger sig tilldelade tjänster som de sedan kan överta. Sett ur vårt lokala (Amf1) perspektiv innebär detta att 60 officerare och 20 civilanställda sitter utan erbjudande om en tjänst.

Andra omgången

Inför andra förhandlingsomgången under vecka 20 hade c:a 50 sagt nej till erhållen tjänst som tilldelades dem vecka 13.

Hur kom det sig då att så många ändå fick tjänster i "nya" amfibiekåren?

Varför svalde inte Berga/Muskö (1067 man) hela befattningsbetet och lät Amf1 personal samlas vid Oxdjupet för att fälla en sista tår då endast tjänsterna fraktades över med färjan?

Jag påstår att det grannliga förarbete som gjordes, av regementsledningen och arbetstagarorganisationerna, för att kompetensbeskriva varenda befattning, gjorde det omöjligt för annan personal, att med hedern i behåll, hävda sin förstfödslo rätt (läs: turordningsregeln). Amfkåren är därmed kompe-

tensräddad och kamraterna på Berga/Muskö har hedern i behåll.

Detta utgör naturligtvis en begränsad glädje för dem som personligen kommer att drabbas av uppsägning eller tvingas godkänna en tjänst som de egentligen inte vill ha av sociala eller andra skäl.

Ansvar för det senare vilar inte på Amf1 lednings axlar,

utan ytterst på det flyttbeslut som fattats av politikerna i samråd med AgGro och dess kustartillerirepresentant.

Borgskum och Vapenbröderna väntar fortfarande på hållbara

argument, som svar på frågan: "Varför?"

INGEMAR WEMMENHÖG

Djupa diskussioner i tillsättningsarbetet.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Amf1 personal på väg...

Foto: KJV FKJ

Vad hände sedan?

Henrik Thomas, Älta, KJ -81. Stf gruppchef/GRK. Gruppchef KFÖ -87. Stf KFÖ -90, -94.

Bästa minne från KJ-tiden: Det blir många sköna minnen, när man hunnit glömma all

smärta och trötthet... Framför allt kommer jag ihåg alla skarpa övningar. På en tiden slösade vi verkligen ammo... och sprängdeg.

Efter lumpen: Jag avslutade jag mina studier. Jobbade

först med elektronik/datakonstruktion, svängde över till tekniskt säljstöd och jobbar idag som teknisk säljare med inriktning på datakommunikation. Jag gifte mig tidigt och fick tidigt en son, som är 21 år nu och varit med på ett par Myttingeskutningar... Idag är jag den enda KJ som deltagit i samtliga Myttingeskutningar och jag undrar varför inte fler kommer dit. Vi har kul på skjutningarna, träffa jägare från olika årskullar och möjligheter att prova lite nyheter.

Detta har jag med mig från min KJ-tid: Pannben, kamratskap med mera...

Spectjänst:

Signalisttäten

*F*örsta veckan bestod av teori om 180-systemet och radiolära generellt. Veckan därpå fortsatte vi och gick in på kortvåg och Ra 195. Vi avslutade veckan med ett dygns lättare övning som gick ut på att testa Ra195 under lite verkligare förhållanden.

De tre ansvariga befäl för utbildningen av årets signalister var löjtnant Bergman, löjtnant Berge och löjtnant Idensjö.

Utbildningen fortsatte med blandad teori och mycket givande övningar. Befälerna lade vikten på spaningsövningar, där vi mestadels låg på Oplats och spanade, dock så bakade de in mycket förflyttning i övningarna. Det var uppskattat då vi fick väldigt bra marschträning med en tung tross, oftast i mycket svår terräng ute på Värmdö.

Signalister under bataljonsövningen i maj.

Foto: Ingemar Wemmenhög

När det var dags för Övning Neptuni så kände vi oss därför väl förberedda. För inget är väl så tråkigt som att bara gå ut och marschera för marscherandets skull. Vi fick även åka G-båt, stridsbåt och flyga helikopter i samband med övningarna, vilket var mycket uppskattat.

Vi fick även utbildning på kryptomaskinen MGK, och fick

den hedrande titeln Systemoperatör.

Det vore synd att säga att vi var de mest motiverade signalisterna, de flesta var inte särskilt nöjda med sin spectjänst innan, men tack vare ett mycket bra jobb av befälerna som lyckades göra det roligt och givande

så är i alla fall jag mycket nöjd med att jag blev signalist!

109 ÖSTH, SIGNALIST 1:A PTRL
1:A KJ PLUTON

Vad hände sedan?

Carl Degerman, Gävle. KJ 64/65 GRK E-Grupp

Bästa minne från KJ-tiden: Distanspaddlingen och den fina kamratskapen

Efter lumpen: Arbetat inom detaljhandelsbranschen i ledande befattningar (bland annat Barnängen, Arvid Nordqvist, Ahlgrens koncernen). Sedan 1990 egen företagare med agenturer i livsmedelsbranschen. FN-tjänst bat. 38C 1967 i Famagusta, Cypern.

Detta har jag med mig från min KJ-tid: Ge aldrig upp det finns alltid lite mer att ge!

Firma Canoe Kayak Adventure i Nyköping är generalagent i Norden för Pouch-kanoter från Tyskland.

Hög kvalitet och fina detaljlösningar gör RZ 96 till den främsta faltkajaken på marknaden.

Finns även som enmanskajak, K1.

Ring eller skriv för mer information: 0155-210 320, (även fax).

Just nu finns en st ny 1-mans kajak Single 2000 till sänkt pris.

BEGAGNAT

Fyra stycken förstärkta militärmodeller med Hypalongummi. Inkl kapell och packväskor.

Canoe Kayak Adventure

0155-210 320, 070- 56 90 320
www.adventure.d.se, peter@adventure.d.se

Amfibiekåren utbildar i Amazon

Landstigningsövning under River Assault.

Foto: Mårten Karlsson

Endast ett fåtal officerare förstod och kunde tala Engelska och i huvudsak genomförde vi all kommunikation på engelska som simultantolkades till portugisiska.

Under fem veckor tjänstgjorde tre officerare från Amf1 vid CECMA (Centro de Embarcações Command Military Amazon) i Manaus. Uppgiften var att på uppdrag från Högkvarteret stödja Dockstavarvet AB, Marine Alutech och Bofors Defence under utbildning, övning och demonstration av en G-båt samt en stridsbåt 90HS. Från regementet deltog Provturekommandot Amfibiebåtar, Per Westerlund och Zlatko Gorgiev samt jag själv.

Stridsbåten lånades ut av Försvarsmakten till FMV som i sin tur upprättade ett lånekontrakt med industrin vilket innebar att den gick under brasiliansk flagg.

Stridsbåt 917 levererades först i en serie av internationellt anpassade båtar och det var även den som användes under försöken i Brasilien. HS-serien har tillförts ett ballistiskt skydd för styrhytt, trupptransport samt motorrum. Modifieringen omfattar även en skeppsteknisk klimatanpassning, nytt navigationssystem, starkare motorer och större vattenjetaggregat. Stridsbåt 917 är även försedd med Bofors Defense vapensystem LEMUR, en vapenplattform för 12,7 mm kulspruta eller 40 mm granatspruta med integrerad eldledning. Skytten fjärrmanövrerar vapenplattformen från en operatörsplats i trupptransporten.

Centro de Embarcações Command Military Amazon kan översättas till centrum för sjötransporter av förband i militär-distriktet Amazonas. Den totala restiden från Sverige uppgick till nästan ett dygn och efter att vi inkvarterats i ett befälshotell ca 15 minuters bilfärd från CECMA fick vi en första genomgång på de kommande veckorna. Försöken var styrta i ett program utgivet av Ministry Of Defence Brazilian Army och perioden

indelades i fyra delar, grundläggande systemutbildning, manöverträning, system- och taktikprov samt förevisning.

Hård omställning

Under de två första veckorna var CECMA basen för systemutbildning och manöverträning med förare, navigatörer, maskinmän samt operatörer för LEMUR-systemet. Samtliga elever hade någon form av nautisk utbildning men det höga utbildningstempot och övergången från propellerdrift till vattenjett vållade stora problem för de flesta. Resultatet blev att ett stort antal elever tvingades avbryta utbildningen redan under de första veckorna.

Den tredje veckan startade systemproven under ledning av den brasilianska försöksledaren från CAEx (Centro de Avaliações do Exército), centrum för evaluering och provverksam-

Foto: Mårten Karlsson

BI 4 – här är inga civila välkomna.

nas djungel

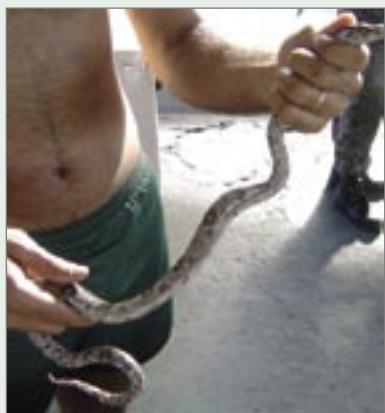

Foto: Märten Karlsson

Ormar av den här storleken var mycket vanligt.

het. Huvudsyftet med veckan var att genomföra längre operativa och taktiska förflyttningar längs Rio Negro, Rio Madeira samt Rio Solimões. Operationsområdena för arméförbanden i Amazonas är mycket stora och genom proven ville man försäkra sig om att båtarna klarade transporter mellan logistikbaserna längs floderna utan bunkring. Den längsta förflyttningen som genomfördes under veckan var ca 350 nautiska mil. Vi ville inte riskera att få bränslestopp under natten på väg tillbaka till basen och stannade vid en liten by för att fråga efter diesel. Vi möttes av en vresig man med ett hagelgevär i handen. Han verkade inte speciellt glad åt att stöta på militärer mitt i natten men vi viftade med några dollarsed-

lar och det hjälpte. Enbart på dieselångor anlände vi tillbaka till basen tidigt på morgonen, lagom till frukost.

Under systemproven utsattes båtarna för provningar utöver det vanliga. Floderna i Amazonas skiljer sig åt avseende bl.a. vattentemperatur och strömningshastighet. Rio Madeira är den flod som innehåller mest "skräp" i vattnet och överallt flyter träd och vegetation som spolas ut i floden av kraftiga regn. Nattetid var det svårt att upptäcka träden och vi var helt enkelt tvungna att prova vad som skulle hända vid en sammanstötning. I över 40 knop framfördes stridsbåten över trädstammar som uppskattningsvis vägde mer än ett ton. Proven blev minst sagt odramatiska, en lätt duns och skälvning i båten när fören gick emot trädet och i övrigt passerades hindret utan problem. Vid ett tillfälle genomförde besättningen en felnavigering och färden gick rakt över träskmark med mycket vegetation. Föraren missade att dra ner på varvtalet när vi passerade över och utanpå impellergallren fastnade en ca 40 cm tjock "matta" av sjögräs. Det krävdes några dyk för att rensa

Under eftermiddagarna kom det alltid ett störtregn.

Foto: Märten Karlsson

Byn Novo.

Foto: Märten Karlsson

gallren, men nu vet vi att stridsbåten även kan användas för att klippa sjögräs.

Smärre missöde

Under ett navigeringspass stannade vi för att prata med en bonde som föder upp vattenbufflar. De används av djungelförbanden som lastdjur under förflyttningar i djungeln och i nödfall även som mat! Föraren tvekade när han backat loss från stranden och girade babord alldeles för tidigt. Aktern gick upp på land och styrbords impeller började "pumpa" lera! Till skillnad mot för i svenska vatten så består stränder och botten i stort sett bara av lera och efter "några hårda ord" på svenska samt en

FORTS. NÄSTA SIDA

FORTS. FRÅN FÖREGÅENDE SIDA

Åter till basen efter morgonens stridsim.

Foto: Mårten Karlsson

kontroll efter missljud och vibrationer kunde färden fortsätta.

Den mycket höga lufttemperaturen och luftfuktigheten innebär att man är konstant fuktig och att försöka torka kläder är inte meningsfullt, det är bara att acceptera känslan av att hela tiden vara inlindad i en våt och varm handduk! Trots detta klarade stridsbåtens tekniska system miljökraven riktigt bra och air-condition aggregaten fungerade som man kunde begära. Med en lufttemperatur på 40°C och vattentemperatur på ca 33°C var temperaturen i transporten fortfarande behaglig. Så behaglig att det även gick ett obekräft-

Assault. Ett kompani från 1°BIS, 1st Jungle Infantry battalion och officerare från CIGS (Centro de Instrução de Guerra na Selva), Center for Jungle Combat Training, tjänstgjorde som övningsförband. Vi ombaserade till en

tiden i en hängmatta i djungeln. Hängmattan har ett tak för att ge skugga samtidigt som den skyddar mot regn, den är dubbelbottnad och fungerar även som ett logementsskåp! Endast jägarköket, som drivs av metata-

Trång passage i 45 knop.

Foto: Mårten Karlsson

En av många igarapér under övning Riverin Reconnaissance.

Foto: Mårten Karlsson

tat rykte om att soldater betalade pengar för att tillhöra den pluton som för dagen skulle transporteras i stridsbåten.

Taktiska prov

Systemproven fullföljdes av en hektisk vecka med ett antal olika taktiska prov, däribland River Reconnaissance och River

av CIGS utbildningsbaser, Base De Instrução N°4, även benämnd BI 4. På basen fanns det nödvändigaste i form av en förlägningsdel för officerare, mat-sal och en genomgångslokal med en angränsande terrängmodell för ordergivning. Soldaten disponerar inga förlägningsutrymmen utan bor hela

bletter, och kängorna lämnas utanför hängmattan. För att undvika oönskat besök av ormar och spindlar i kängorna vänds de upp och ner på ett par pinnar.

En viking ger inte upp så lätt

På BI 4 går reveljen tidigt varje morgon och i rutinerna ingår morgonfys, snabbmarsch och

stridssim. En morgon erbjöd kompanichefen oss att delta på en snabbmarsch och vi tackar naturligtvis ja. Efter en ca 20 minuter lång uppvärmning med hjälp av diverse övningar, inklusive "böjsträck", bar det av på en ca 6 km lång löprunda i djungeln. Så tidigt som kl 0700 på morgonen är temperaturen redan på gränsen till outhärdlig och jag önskar att jag druckit någonting på morgonen. Under vägen tillbaka till basen uppfattar vi att kompanichefen vill sätta oss på prov. Han placerade de starkaste soldaterna i täten på kompaniet och hetsar upp stämningen med några kommandon. I första uppförsbacken höjs tempot rejält och vi har ingen möjlighet att hänga med, men en "viking" ger inte upp så lätt och innan vi är tillbaka i basen så har vi sprungit ikapp, - ynkryggar! Morgonfysen fullbordas med ca 40 minuter stridssim och utrustningen är uniform, vapen och ryggsäck. Ryggsäcken puttade soldaten framför sig och flytvästen släpar bakom, fäst i ett snöre runt halsen.

Soldaten brukade simma in till basen lagom till det att vi inlagit frukost, vitt bröd, lite olika frukter samt sockrat varmt vatten, eller vad de kallar kaffe. I vanlig ordning tar soldaten emot en ordentlig utskällning på stranden och går därifrån direkt in i stridsbåten. Ombyte till torra och rena kläder genomförs aldrig efter ett träningspass, med då var också deras ryggsäckar och uniformer hårt angripna av mögel och stundtals var stanken outhärdlig!

En grupp ur 1st BIS på G-båten.

Foto: Mårten Karlsson

River Reconnaissance genomförs som patrullering och syftet är att kontrollera en "normalbild" samt att leta efter en eventuell fiende. I små båtar utrustade med utombordsmotorer tar man sig in längs huvudflodernas mindre förgreningar. Flodsystemen har tre olika benämningar, Paranâ kallas förgreningar som rinner tillbaka ut i huvudfloden till skillnad från en igarapé som leder bort från huvudfloden. Furo är en förgrening från floden som leder till en insjö/lagun. Rådande högvatten om 9 meter medgav navigering mycket långt in i flodsystemen med både stridsbåt och G-båt. Bottendjupet utgjorde ingen begränsning, däremot blev det vid ett par tillfällen för trångt mellan träden för stridsbåten. Under både dag- och nattförflyttningar användes LEMUR-systemets kameror för att avspaña stränderna. Av rena säkerhetsskäl använde vi även nattkameran och en handburen bildförstärkare för att leta efter mindre båtar och kanoter under transporter i mörker.

"Chain of Command" gäller

Under övningen River Assault provades båtarna för landstigning i brohuvud. De båtar som används av den brasilianska armén idag är öppna, vilket medger att truppen urlastar samtidigt och att komma ut på full bredd med en pluton går snabbt. Vi har med hjälp av den brasilianska försöksledaren översatt ett antal instruktioner till portugisiska. Vi instruerar plutonschef och soldater och hinner drilla urlastning tre gånger i basen innan övningen påbörjas, resultatet är bedrövligt. Förvirringen är stor och vi får känslan av att de inte är villiga att göra som vi utbildar. Vi erfar senare att "chain of command" gäller, en plutonschef utbildar inte på någonting nytt om inte kommandanten har godkänt utbildningsunderlaget. Försöksledaren redovisar utbildningsunderlaget för kommandanten och vi får ett "klartecken" att fortsätta övningen.

Den stora skillnaden i brohuvudet, jämfört med Sverige, var

naturligtvis den täta vegetationen och att finna öppna ytor att landstiga på när det är högvatten är svårt. Det kan vara upp till 100 meter från trädgränsen i vattnet in till strandlinjen. Vanligt är att förbanden genomför fällning från mindre båtar eller helikoptrar för att därefter ytsimma in till land.

Den första landstigningen under övningen genomförs på en plats som kunde vara tagen från skolboken, en svagt sluttande lerstrand vid ett öppet fält. Dessvärre var det ett fält för betande kor och inom loppet av

Stridsbåt och G-båt på Rio Madeira.

Foto: Mårten Karlsson

en minut så kom det en ilsken kvinna ut ur djungeln, viftande med en 60 cm lång machete! Vi fortsätter öva landstigning och efter att tag lyckas vi även förändra deras stridsteknik och tempot i brohuvudet ökar. Amfibiekårens utvecklade taktik och stridsteknik avseende bl.a. lastning av personal och materiel samt tecken och signaler vid urlastning och etablering i brohuvudet visar sig fungera lika bra i djungeln.

Utvärdering

Den sista veckan genomfördes ett antal presentationer och demonstrationer och veckan börjar med ett samordningsmöte vid Quartel General 12a Região Militar, militärdistriktets högkvarter i Manaus. Vi är flera som skall hålla presentationer och trots mycket diskuterande så är det omöjligt att få någon klar överblick av tidschemat. Deltagarantalet var stort och förutom chefen för militärkommandot i Amazonas så närvarade även Sveriges ambassadör,

Margareta Winberg. Även civila myndigheter har bjudits in och polisen (DEA) ser många fördelar med stridsbåten i arbetet med att stoppa den illegala droghandeln, medan G-båten kom att vara en favorit vid brandförsvaret personal. Tre större tidningar deltar vid presskonferensen och nästa dag är den svenska stridsbåten förstasidesnyheter.

Veckan avslutas med utvärderingar av genomförda system- och taktikprov och en avtackning av oss svenskar. Den brasilianska provledaren leder

BBQ-middag. Innan vi sätter oss till bords blir vi avtackade av chefen för CECMA och 1°BIS och vi tilldelar även cheferna varsin grön basker med baskermärke.

Under vår tid på BI 4 har kommandanten, major Soulza, kommit att bli vår hjälte. Han deltog alltid på stridssimmet och han var alltid först tillbaka till basen. När vi utbildade officerarna i fällning från strids- och G-båten och genomförde fällning av pluton var han även den som hoppade först, kort sagt en "riktig krigare" och föregångsman! Som ett tecken på vår aktning skänkte vi honom, förutom baskern, en svensk stridsväst- samt stridssäck 2000.

Erfarenheterna från resan har varit enhälligt positiva. Att kunna ta lärdom från andra länders förband vilka verkar i en miljö som ställer höga krav på både personal och materiel har varit givande. Den internationella anpassning som genomförts på stridsbåt 90 HS med bland annat skeppsteknisk klimatanpassning, starkare motorer och större vattenjetaggregat har kunnat verifieras, för första gången av amfibieofficerare på plats!

Sélva! (betyder djungel och är "stridsropet" för djungelförbanden)

MÅRTEN KARLSSON

Jag samspråkar med Sveriges ambassadör och militärattaché.

Foto: Mårten Karlsson

Åter på Rindö

Amf 1:s ståtliga kanslihus.

Foto: Ebbe Wahlund

*D*är gjorde jag lumpen en gång, på KA1. Det var genom Rindövägens slingrande småbackar vi gick snabbmarschen, med det där sista sugande krönet innan vakten äntligen skymtade. Nu är det en bred asfaltslinga som passerar nya villaområden, fräser rakt över Södra Fältet och kommer in bakvägen mot Kasern 1. Känns konstigt.

Väl inne på området faller dock bitarna på plats. Den gamla vägen förbi vakten ligger nu innanför stängslet, med de två pucklarna utanför Frisören och Affären, där furirsbostäderna, drängkamrarna, låg intill gamla staketet.

Litet mera in på kasernerna blir man snart hemmastadd igen och bilderna börjar rulla upp bakom slutna ögonlock. Måhända var det sista gången jag fick se mitt gamla KA1 i vinterskrud, denna gnistrande härliga marsdag när 30 veteraner livade upp gamla knarriga trappor och öde kaserngårdar.

Som vanligt blev det rally till färjan i Vaxholm, och som vanligt gick det med nöd och näppe. Friden sänker sig alltid när man är ombord, och det blir några minuters reflexion, så även denna gång. Tankar av tacksamhet dök upp, över vad

Rindö betytt för mig, och så vemodet förstås, som det inte är någon mening att odla. Faktiskt är det kanske lättare för er som arbetar i verksamheten, att hålla vemodet borta. Ni är mitt uppe i en strid, ni har nog andra känslor som griper och driver. Vi som bara kommer ibland, vi

Värnpliktsingången på kasern 3, här har många kustjägare vandrat in och ut.

Foto: Ebbe Wahlund

har ju oftast vår egen bärgning på det torra och kan kosta på oss att gödsla litet på sorgen över en förlorad symbol, en gammal trigger för härliga minnen. Den Gröna Ön med Det Södra Fältet, Skans Bertil, Den Elaka Furiren och Den Långa Jägarbryggan.

derbefälsmännen där de hemska skäggiga furirerna fick dubbla flottyrstekta limpmackor med vändägg och öl till lunch. Stående. Dom blev litet snällare en stund, men fick allt nyare och mer fantasirika idéer därefter. Sjukan såg ut precis som vanligt,

I bakgrunden vattenövningssalle n där generationer av attackdykare fått sin skolning.

Foto: Ebbe Wahlund

Vilka tider!

Kasern 3

Magnifik. Tre trappor upp stod vi för fyrtio år sedan och fingrade på nyhämtade grå säckar med konstiga utrustningsdetaljer. Det smällde av dörren i andra änden av korridoren och en stor, bredaxlad och kortsnaggad man med ansikte som en bulldogg och ögon som åskviggas klampade fram och röt något som bara kunde innebära att vi skulle hålla käft och rada upp oss. Det var sergeant Larsson, för första gången, sedermera Schasse-Lasse.

Vidare återupptäcksfärd

Nu knallade jag vidare förbi un-

där jobbade jag som doktor en sommar, så den var jag därefter inte längre rädd för i alla fall.

Släntrade ner till Jägarbryggan, vår stolthet. Det var liksom vårt revir, med alla 200-båtarna. Där började de bästa äventyren. Nu låg där infrusna tiotals med stridsbåtar, tysta som i graven, litet som en föraning om slutet.

Mulorna på andra sidan låg kvar, men inga tiohuggare, våra gamla ryggknäckare. Upptagna i god ordning, eller bara borta? När jag såg det gamla kanotförrådet, ett grönmålat plåtskjul bredvid hamnen, så klack det till ordentligt i både själ och hjärta. Här började det, att pussla ihop kanoter. I stort sett bara dagar innan vi paddlade ut i isen ovetandes om att det var P-övningen som inletts, den fruktade och sägenomspunna skärseld som skulle skrämma agnarna från vettet. Agnarna, det var vi det, men de mogna vetekornen, det var förra årets Riktiga Kustjägare, de som i våra ögon var ärrade veteraner med insikter i en oändlighet av hemligheter.

Minnen strömmar fram

Utanför gamla matsalen stod jag på plattan och kisade ut över en knappt islagd fjärd, där vi i ungdomens dagar jumpade på isflaken i overall och blåa gym-padojor. Ryktet gick ju snabbt upp i Kasern 3 och nådde även Schasse-Lasse som blev så jävla

Stridsbåtar i väntan på att isen skall gå upp.

Foto: Ebbe Wahlund

förbannad. Lika arg blev han när Lagerhorn höll på att dränka sig i undervattensrekordförsök på Eriksdalshallen. Det fanns ingen vattenhall på KA1 på den tiden.

Med knarrande snö under kängorna var jag åter vid Nedre verket, skjutbanan, stranden där vi grillade, Trälhavet. Ack, ack, ack.

Det var skönt denna dag att få komma in i Kasern 4, trots det härliga vädret. Där samlades alla pojkar, herrar och äldre farbröder och jag fick höra allt liv återvända. Jag tycker inte om att sitta på möten, men Kustjägarveteranernas årsmöte är inget möte. Det är en livsgnista, som tar eld. Det handlar inte bara om nostalgi, utan om nya friska tag. Det var guld värt att få ta del, tro mig! Litet trevande först, en bekant här och en där.

Mötet

Anders Blomqvist var en klippa som höll i ordningen och paragraferna, och det var en imponerande verksamhet som presenterades efter året 2004. Sextontusen aktivitetstimmar, hörde jag rätt? Detta är vad Christer Carlsson drivit fram,

Christer Carlsson får sin välförtjänta medalj.

Foto: Ebbe Wahlund

men så blev det medalj också. Fast inte bara för 2004, det vet vi alla. Och Wicke fick medalj, av högsta valören. Tänk dig, Wicke, han finns! Och han går att prata med, nu på gamla dar. Förvaltare Dahlén var där med sin sonora stämma som kortade av alla röstprocedurer. Äldst i församlingen, en nestor och en förebild med stor värdighet.

Jag fattade inte riktigt att kustjägarna tagit över initiativet från Högkvarterets nedmonterare och på frivillig väg börjat leverera nya former av kustjägari till insatsförsvaret. Men så är det. Riktigt hur allt ligger till idag begriper jag inte, inte heller efter generalmajoren Michael Moores dragning. Men han gav i alla fall höga credits till kustjä-

garnas frivilligverksamhet, och till det aktiva kompaniet. På något vis är det ju både Sällskapet Kustjägarveteraner, Förbundet Kustjägarna och de aktiva inom dagens kj-komp och regementsledning som ligger bakom begreppet "kustjägarna" nuförtiden, och hjälps åt att skapa framtidens form för dessa elitförband. En speedad kj -97/98, Jacobsson, med eld i blicken, vittnade som exempel på detta om härliga jägarövningar i det fördolda i Skåne, under Hemvärnets täckmantel.

Årsmötesmiddagen

I Kasern 4 bodde jag grandiozt innanför tjocka stenmurar med 4 meter i taket och hela fjärden utanför. Numera inredda med hotellstandard minner dessa rum föga om gamla instruktörsrum i tider med smällande plåtskåp, tunga jägarkängor, am-lådor, ölburkar och planeringskalendrar. Här duschade jag till

Lyxrummet.

Foto: Ebbe Wahlund

musik, snitsade till slipsen, drog iväg och jumpade över staketet bakom gamla vapenförrådet. Uppe i backen ligger Grenadjären, den gamla mässen där man spisade ärtsoppa en gång. Vår plats för årets Middag.

Även middagen hade litet formella inramningar, vilka dock sprack upp i takt med Wemmas snapsar. H M Konungen har skriftligen besvarat ordförandens underdåniga hemställan om att få dricka Konungen till i brännvin. Det blev ett klart Nej. Liksom "övrige akademier" anmodades Sällskapet skåla i vin. Så skedde. Och därpå Kungssången.

FORTS. NÄSTA SIDA

Utsikt från kasern 4.

Foto: Ebbe Wahlund

FORTS. FRÅN FÖREGÅENDE SIDA

Foto: Ebbe Wahlund

Ingemar Wemmenhög höjer en skål.

Det roliga är, vid dessa möten, att alla väntar på kaffet. Då börjar nämligen alla gamla historier, gärna med Wicke i centrum. Och så blev det. Wemmas bidrog storstilat till berättelserna. Christer Carlsson höll sig strikt till sanningen men hans inlägg blev inte mindre mustiga för det. Groggarna växte, whiskyglasen fylldes på, alla bjöd alla. Det stod härliga till, helt enkelt. Vilka historier! Det var mycket man fick lära sig, igen, och bilden av kustjägeriet blev återigen ett snäpp fylligare, av dessa nya pixlar.

Jag klev undan, överblickade sällskapet, och tänkte: detta var mitt liv. Ja, inte hela innehållet förstås, men själva stilen och innebörden av alltihop. Dessa mina minnen, de många skrönorna, de med åren alltmer olika människorna med så mycket ursprungligt gemensamt. Faktiskt, det var och är en betydelsefull del av mitt liv, och det var viktigt att få känna det i denna atmosfär där pojkar och gubbar samlades omkring samma symbol, en blank treudd. Jävligt blank, förresten, av modell Fransson, han med valrossmuskaschen. Han hade rest upp ända från Ljungby.

Ja, ja. Dagen efter är jag hemma igen i stugan, med en stor skön kopp te, fjärran från kustjägarömmarna, mera nykter men litet trött och gäspande och närmare vardagen, the real life.

Ett gemytligt jägarsnack efter middagen. Magnus Andersson har fångat Ingemar Wemmenhög's uppmärksamhet.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Ännu ett möte avstökad. Gårdagens svärmeri börjar sjunka mot glömskans skrymslen och jag plockar fram tidningen.

Tidningen heter Kustjägaren. Jag börjar bläddra igen.

EBBE WAHLUND, KJ 66
2005-03-13

Vad hände sedan?

Douglas Oest, Danderyd, PBS/KJ 84-85

Bästa minne från KJ-tiden:
Väldigt många... Kamratska-

pen, naturupplevelserna och alla intressanta personligheter. Men jag kommer speciellt ihåg en incident: När jag osäkrade min skarpladdade AK4 och riktade den mot 41 Wahlberg med den fulla intentionen att skjuta om så behövdes ("41 Wahlberg" är samma person som har gjort denna intervju med Oest...) Vi låg på u-båtsjakt, inkvarterade i en bunker fylld med ammunition, granater och minor. När jag sitter där mitt i natten och äter mina (kalla) bruna bönor så ställer sig plötsligt Wahlberg upp i sovsäcken. Han greppar sin AK4, osäkrar den och pratar osammanhängande. Jag osäkrar min egen AK4 och skriker "Wahlberg, vakna för helvete!" Han vaknade... Till saken hör att vi ännu idag, 20 år senare, brukar diskutera om jag verkligen skulle ha skjutit...

Efter lumpen: först flyttade jag till Stuttgart och arbetade på ett

tryckeri. Därefter pluggade jag ekonomi och juridik. Mitt första och enda riktiga arbete var på ett annat tryckeri. Det gick i konkurs, inte enbart på grund av mig, men det fick mig att inse att jag passade bättre som egenföretagare. Sedan dess driver jag mitt företag Produkt Poolen AB.

Detta har jag med mig från KJ-tiden: hur mörkt det än ser ut, så finns det en lösning! Har man klarat jägarmarscher, isvakar, paddlingar och snabbmarscher så är det små problem man stöter på i civila livet. Jag befann mig i Thailand när Tsunamin vräkte in och mitt i den fulla paniken runt omkring mig så sjöng kapten Söderlunds ord i min skalle; "tänk först och agera därefter, istället för att springa runt som en yr höna. Pärön!

KJVs & FKJs

årsmöten

Ordförande Anders Blomqvist leder mötet.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Generalmajor Michael Moore ger FKJ stor credit för sin verksamhet.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Klubban är nära till hands.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Mötena skedde under som vanligt ordnade former. Formalia och utdelning av välförtjänta hederstecken sköttes med bravur av ordförande Anders Blomqvist.

Styrelsernas sammansättning finns på www.kustjagarna.se och på www.kustjagaveteranerna.se

Christer Carlsson får sin medalj.

De fyra som erhöll Förbundet Kustjägarnas medalj, från vänster Joakim Kindahl, Christer Carlsson, Lars-Olof Corneliusson och Lars Wiklund.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Lars-Erik Falkenström, Anders From och Lennart Wiklander

Foto: Ingemar Wemmenhög

De närvarande veterandistanspaddlarna fick sina diplom. Eftersom det var 10-årsjubileum för paddlingen var diplomet nyframtaget och de som varit med alla tio gångerna fick det verifierat på diplomaten. Även de som varit med fem gånger fick detta noterat.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Utbildningsåret hittills

Halva utbildningsåret har snart genomförts och när jag skriver detta har mer än 500 utbildningsdagar genomförts. Då har inte de tunga övningarna genomförts ännu. Med tunga övningar menar jag deltagande i Amfibiekårens slutövning på Västkusten, deltagande i finska slutövningen tillsammans med Kjkomp, själva veterandistanspaddlingen m fl.

Jag ser på deltagarlistorna och övningsrapporterna att det är många nya kustjägare som har tillkommit bland de övande, dvs sådana som inte deltog i förra årets utbildning, medan de som deltog förra året också fortsätter att utbilda sig. Så vi har redan nu ett rejält utökat utbildnings- och deltagaromfång. Inte att förglömma är att FKJ redan har begått sin internationella debut, när några stycken var över och deltog i Nylands Brigads barettmarsch. Läs mer om det i separat artikel på annan plats i tidningen.

En annan markant sak är att FKJ försöker göra saker, genomföra utbildning mm, som gagnar ineliggande Kjkomp samtidigt som det tillför oss själva utbildningstillfällen och träning. Exempel på detta är strid-i-bebyggelse-kursen som genomfördes parallellt med Kjkomp i februari, och att vi stoppar in FKJ-killar i Kjkomp som åker till Finland för att delta i den Internationella Amfibistyrkans övande där. Mer sådan integrerad verksamhet måste till och efter midsommar sätter jag mig tillsammans med chefen Kjkomp och planerar verksamheten inför nästa utbildningsår.

Det är inget dåligt resultat som vi har uppnått på knappt två år och mer kommer det att bli. Gå nu in på hemsidorna och läs vad som finns i utbildningskatalogen och se till att fylla upp de kommande kurserna, det finns mycket kvar att välja på. Likaså om ni ute i landet tycker att det saknas kurser och utbildningar så står det er fritt att komma med förslag så försöker vi utöka kursutbudet. Alltså, väl mött i övningsterrängen.

CHRISTER CARLSSON
UTBILDNINGSANSVARIG FKJ
beduin@chello.se och 073-088 83 63

Utbildning i Första hjälpen

Vi planerar en kurs i första hjälpen i höst.

Plats: Karlberg.
Tid: Två tillfällen à 6 timmar under lördag och/eller söndag.

I stort kommer kursen att behandla:

- Kontroll av medvetande - andning - puls
- Ta hand om en medvetslös - fria luftvägar, framstupa sidoläge
- Ge mun-till-mun-andning vid andningsstopp
- Hjärt-lungräddning vid hjärtstopp

- Förebygga cirkulationssvikt - stoppa blödning, placering av skaddad
- Utföra "Heimlich-manöver" när någon satt i halsen
- Psykisk första hjälp
- Organisera och handla på olycksplats, larma

Intresserad? Anmäl ditt intresse till mig så att vi kan reda ut om detta är något att planera för.

anders.fryklöf@telia.com

Kurs Distanspaddling – 5:e till 7:e augusti

Som vanligt genomförs i sommar veterandistanspaddling för Kustjägare genom Stockholms skärgård. Ett tjugotal deltagare har anmält intresse och har i skrivande stund påbörjat sedvanliga tränings- och uttagningspaddlingar.

Nytt för i år är att vi paddlar Kustjägarkompaniets plastkajaker. Man kan tycka vad man vill om detta men efter inventering av Kustjägarkompaniets Klepper-bestånd insågs att 2005 skulle behöva bli ett mellanår för att rusta upp den befintliga kanotdepå som normalt nyttjas vid veteranpaddlingar.

Årets paddlingsinstruktörer Henrik Hellström och Patrik Danielsson menar dock att den nya plastkajaken är mer lättpaddlad vilket får till följd att årets paddling blir minst 120 distansminuter lång – detta är inget skämt.

Till sist. Hela arrangemanget är spikat och klart. Dock har den genom åren så trogna följejätsbesättningen (lyxmatlaget) aviserat att de tänker kliva av tåget och därför önskas nu nya krafter som tar över deras ärofyllda uppgift.

Intresseanmälan till följejätsbesättning skickas till magnus.andersson@kustjagarna.se el. rings in på tel. 070-5260352.

Väl mött i augusti!

Hälsningar

MAGNUS ANDERSSON

PATRIK DANIELSSON
(PADDLINGSINSTRUKTÖR)

HENRIK HELLSTRÖM
(PADDLINGSINSTRUKTÖR)

Kurs för Attackdykare

Under sensommaren/hösten 2005 skall Förbundet Kustjägarna tillsammans med Attackdykarna på Amf1 genomföra en kurs för grundutbildade attackdykare, kallad "Kurs A-dyk".

Vilka attackdykare kan söka kursen och vilka krav finns det?

- Grundutbildad attackdykare, max 34 år.
- Genomgått Sub1 (Läkarundersökning, syn, audiometri (hörsel), blodprover) genomförs på Naval medicin, Berga samt ett tandläkarbesök.
- Loggbok

Syftet med kursen är att vidmakthålla kompetensen hos grundutbildade attackdykare, sprida information om hur förbundet ser ut idag och i framtiden samt att vi vill upprätta ett uppdaterat nätverk av attackdykare.

Målet med kursen är att deltagaren efter genomförd kurs skall kunna dyksäkerhet, dykarens utrustning, undervattensnavigering samt taktisk upp och nedstigning i vatten.

Kursen kommer att pågå i fem dagar med följande innehåll:

Genomgång av dyksäkerhet, dykutrustning, övrig materiel, undervattensnavigering, taktisk upp och nedstigning i vatten samt ett forum angående dagens enhet och framtiden.

Tid och plats är inte fastställd på grund av rådande omständigheter i Försvarsmakten men intresserade kommer att informeras i god tid.

Foto: Peter-Lorentz Johnsson

Hör av dig snarast med din intresseanmälan då antalet platser är begränsade.

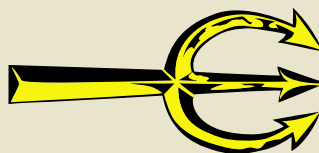
Anmälan görs till:

Marcus Thiel

Styrelseledamot Förbundet Kustjägarna

E-mail: marcus.thiel@kustjagarna.se

Tel: 08-522 209 90

Överlevnadskurs 27 - 28 augusti

Överleva kan man göra på olika sätt, beroende på situation!

Med hjälp av hjärt-lungräddning då den situationen föreligger – eller med hjälp av Älgört-té och Kärleksörtens rötter och blad om mat saknas !

Vi skall praktisera båda delarna och utbilda oss för nödsituationer, som vi tror aldrig inträffar - och krislägen som vi aldrig hamnar i.

Vi tränar en helg, blir något kilo lättare och några erfarenheter rikare!

Tid: Lördag/Söndag den 27-28 Augusti 2005
 Plats: Vitsgarn i Stockholms skärgård
 Samling: 08.00 utanför vakten vid Berga Örlogsskolor
 Utrustning: Klädd för utomhusaktiviteter dvs. kläder efter väder
 Förkunskapskrav: Genomgången teorikurs

Anmälan:

SENAST 14 dagar före kursstart med namn, adress, personnummer telefon/mobil eller e-mail
 Peter Ågren
 Enholmen
 611 63 Nyköping
 peter@adventure.d.se
 telefon: 0155 – 210 320
 mobil: 070 – 56 90 320

Anmälan till:

e-mail:

Anmäl Dig snarast och kom med på en naturupplevelse i vacker skärgårdsmiljö !

Foto: Dick Vio

Preparateus supervivet – Den förberedde överlever

VÄLKOMMEN !

PETER ÅGREN / THOMAS RISBERG,
KURSLEDARE KURSLEDARE

Moment genomsök av öppen trappa.

Foto: Magnus Bjurling

Strid i Bebyggelse tillsammans med Kjkomp i Fagersta Stålverk, februari 2005

Fagersta Stålverk under attack

Fagersta stålverk – övningsområdet, är ett gammalt stålverk med en miljö som påminner om ett öststatsland. Det var e .

Efter en lång väntan var det nu äntligen dags att åka upp till Stockholm och öva med FKJ igen. Jag och Thörnqvist (KJ-87/88) anlände till Stockholm med tåget på torsdags kvällen varpå vi tog oss direkt ut till Amf 1 och möttes av kurschef Viio där ute på regementet.

På fredags förmiddagen hjälpte vi Viio med utrustningen som skulle användas i Fagersta varefter GRK-plutonen behövde hjälp med personal som sprang med deras GU-killar på stridshinderbanan. Det är klart vi tar chansen! Vi fick i uppgift att springa bredvid varsin pa-

trull som säkerhetskontrollant i overall, kängor och basker grön. Det var väldigt kul och man blir sugen på att testa sig själv, kanske nästa gång?

Därefter blev det en skön dusch och sen bar det av till matsalen för lunch samt möta de övriga deltagarna till övningen som slutit upp. Det var mycket trevligt att återse grabbarna och en del nya ansikten, jag har ju varit med på samtliga FKJ-övningar sen starten och det är lika kul att träffa den återkommande skaran som att se nytt folk.

Efter en rejält tilltagen lunch så hämtade vi ut vapen (AK5)

och blev tilldelade den utrustning som vi skulle använda i Fagersta. Inom en timme var alla ombytta till m/90 och packväskorna var ordnade. Kort därefter kommenderades uppsittning för vidare transport till Fagersta.

Fagersta

Efter några timmar i bussen urlastade vi och installerade oss i den byggnad som skulle vara vårt härbärge de kommande nätterna. Det var en gammal kontorsbyggnad i två plan och vi disponerade ovanvåningen och ineliggande KJ-komp hade nedre våningen. För att stärka våra civila kroppar så skickades en matpatrull in till Fagersta city och inhandlade vissa "förnödenheter". De värnpliktiga som fortfarande var vakna när vi kom tillbaka slängde några avundsjuka blickar på våra påsar, dom hade trots allt varit i "fält" i två veckor.

Lördag morgon började för oss med utbildning i strid i bebyggelse. Lt Andersson gick igenom kommandon, rensningsförfaranden, olika scenario med handgranatskastning, t.ex. om man ska kasta eller inte, skjutgränser osv. Det är mycket att tänka på och en hel del nytt för många av oss, utbildningarna ändras från år till år.

Eldöverfall och tillbaka

Efter lunch agerade vi B-styrka åt KJ-komp och delades upp i två grupper. Vår grupp fick i uppgift att fördröja fiendes tagande av terräng. Vi hade en kort genomgång med våra tilldelade befäl varefter vi pratade igenom olika sätt att lösa uppgifterna på och slutligen hur gruppchefen gav sin order. Vi grupperade ut oss och inväntade den första stridskänningen. Strax kom våra KJ-bröder framryckande i grupper. Vi gjorde eldöverfall och ryckte tillbaka. Snabbt grupperade vi om igen längre bak och inväntade nya anfall, ett nytt eldöverfall och åter tillbaka.

Slaget slutade inne i en gigantisk stålverksbyggnad där våldsamma eldstrider avgjorde slaget och 2:a KJ-pluton hade säkrat anfallsmålet. 2:a FKJ grupp bedrev under tiden en annan övning tillsammans med 1:a KJ-pluton på andra sidan av övningsområdet.

På lördags kvällen gick några av oss in till Fagersta city och O'learys sportbar för att äta och lära känna varandra lite mer. Det var schlagerkväll och vårt inträde bejublades av damssällskapet i lokalen. En god bit mat och en iskall öl smakade bra och det var väldigt trevligt.

Försvaret

Söndag morgon och dags för strid igen. Vi bytte övning med 2:a FKJ grupp och då bestod uppgiften i att inledningsvis försvara en kontorsbyggnad med två personer och därefter rycka tillbaka ca 150 m till nästa byggnad. De andra i gruppen understödde förflyttningen och slutligen skulle vi försvara byggnaden. KJ-plutonen skulle bryta in och ta byggnaderna och terrängen, vi skjuter på dem och drar oss tillbaka. Inne i byggnad två så är vi tvärtvåor, KJ plutonen fullkomligt öser på i rum efter rum och rensar bort oss metodiskt från vänster till höger. Det var imponerande att se

Deltagarna innan avfart från Amf 1 mot Fagersta.

Foto: Magnus Bjurling

och känna deras kraft i tagandet av byggnaden. Denna övning var det mer betoning på strid inne i byggnaderna.

Konstruktiv kritik

Efter varje övning ger vi feedback till plutonerna och några saker som vi kom fram till var bland annat att dom skulle lägga mer tid på bättre eldställningar, aggressivitet, samordning - Eld - skydd - rörelse.

Ju längre övningen pågick desto bättre och aggressivare blev GU-killarna, de tog till sig av den konstruktiva kritiken och mot slutet var de riktigt vassa. Att tänka på är att KJ Komp inte övat plutons strid tidigare, de hade bara kommit till grupps strid. Med tanke på miljön och svårighetsgraden på området så var det mycket bra genomfört.

Måndag morgon agerade vår grupp en mekaniserad skyttepluton d v s två stycken VW pickups fick vara skyttefordon. Vi fick i uppgift att ta hela övningsområdet efter egen fantasi. Under söndagskvällen hade fältarbetsgrupperna finslipat på idéer och trixat med terrängen. Vi framryckte sakta och blev tvärtvåa i ett gediget mineldöverfall. Vi drog oss tillbaka och sedan fram igen, denna gång längs andra vägen. Här gick det bättre, vi kom en bra bit framåt men hade inte tagit terrängen vi kört förbi, och vi var relativt säkra på att de låg där. Det gjordes omfattningar och nya anfall.

Rollbyte

Efter lunch var det dags att byta med det andra gänget igen och vi fick till uppgift att bryta oss in och ta en stor stålverksbyggnad. KJ-plutonen hade barrikerat möjliga inbrytningspunkter väldigt bra och vi fick spränga bräschladdningar, varefter våldsamma brohuvuden togs in i fa-

Genomgång efter genomsök av byggnad.

Foto: Magnus Bjurling

brikshallen. Självklart hade KJ-plutonerna minerat mycket gediget och vi fick dö en heroisk död innan vi drog oss ut, planerade om och provade på nytt.

Vid 3:e försöket fick vi i uppgift att dolt innästla i totalt mörker och försöka ta byggnaden. Till vår hjälp hade vi goggels (GN1). Detta var lättare sagt än gjort. Man ser inte mycket och det man ser, har inget som helst

utdömda och fick pröva något annat.

Först vid 4:e försöket

Till 4:e försöket fick vi kalla in en BTR 80 (VW pickup) som banade väg och vi kunde bryta oss in till halva fabriken. Vi säkrade terrängen samt en livlina som delade av fabriken på mitten. Hårda strider pågick en bra stund i fabriken. Striden avgjor-

sofjäder och kicktekniker som gällde och åter mycket lärorik utbildning bedrevs. Slutligen fick vi i uppgift att genomsöka en underjordisk kulvert som går mellan fabrik och kontorsbyggnaden i området. Detta gjordes med GN1:orna (goggles) dvs. totalt mörker och tyst. Vi skapade våra egna tecken och sätt att kommunicera med varandra inom stridsparen och det flöt på väldigt bra.

Det hela avslutades med en lunch på gårdsplanen tillsammans med KJ plutonerna, dessa skulle vidare till Norrköping och vi skulle till Amf 1 och avrusta. Innan höger-vänster-ommarsch kom så fick vi underhållning i form av en föreläsning av en KJ pluton i gemensamt eldöppnande med snöboll mot den andra KJ-plutonen. När ammunitionen tog slut övergick såklart striden i lätt handgemäng och "mulning". Det var svårt att se vem som kom segrande ut ur striden men många var vita som snögubbar när de kom upp på benen igen.

Snöbollskrig är också krig. En uppvärmningsövning i kylan.

Foto: Magnus Bjurling

djup. Inledningsvis smög vi försiktigt i bråtet och efter första stridskänningen körde vi på och det flöt ganska bra trots omständigheterna. Till slut blev vi dock

des under förhållanden som endast bör upplevas, men det var riktigt häftigt! Något att se fram emot nästa år!

Om ni tror att det är svårt att ta en byggnad med bara 6 man så har ni helt rätt, så fort vi var utdömda fick vi springa längst bak i kön och fylla på bakifrån, vi skulle nämligen simulera en pluton.

Strid i mörker

Tisdag morgon bjöds det på utbildning i genomsök, då detta skiljer sig från rensa. Det var

Sammantaget var detta några oerhört lärorika dagar. Mellan övningarna var det mycket information om utrustning, vapen, övningar och KJ-utbildningen som den ser ut idag. Befälen var mycket flexibla och tillmötesgående.

Jag vill tacka FKJ och KJ komp för möjligheten att få komma upp på den här sortens utbildningar. Jag ser redan fram emot nästa övning!

HÅKAN "JAKE" JAKOBSSON, KJ 98

Omhändertagande av "sårad" kamrat.

Foto: Magnus Bjurling

Barettmarsch med Finlands KJ

Den svenska patrullen på sina stålhästar.

Foto: Anders Fryklöf

Vid varje kontroll så blev man belönad med straff poäng vid varje fel man gjorde. De poängen hade stor betydelse i slutet på marschen då de skulle räknas samman för att bestämma hur många extra kilometer man skulle marschera. Vid detta moment fick vi 2 straffpoäng.

Klockan närmade sig 12.00 så självklart så var vi alla lite smånervösa trots att ingen ville erkänna det. De första grupperna hade startat redan klockan 08.00 och vi som grupp nr 34 skulle starta näst sist.

Vi var 4 man i gruppen - Sjöman KJ-94, Green KJ-00, Åberg KJ-94, Carlsson KJ-97 (jag).

Starten gick och nu hade vi ca 14 mil cykling samt fotmarsch framför oss med olika kontroller.

Bekantskap stiftas med finska automatkarbiner...

Foto: Anders Fryklöf

Ballmanglare

Med ryggsäcken fastsurrad på pakethållaren satte vi fart mot vår första punkt som vi skulle ta oss till på våra cyklar (även kallad "ballmanglare" av Nisse).

Uppgiften vid den första kontrollen var skjutning från 150 meter med stormgevär mot 5 st ballonger. Vi fick dela på 10 st patroner så att alla skulle få testa på att skjuta några skott. Ingen av oss träffade på första eldöppnandet - av nervositet miss-tänker jag, men sen började det pangas ballonger vi sköt ner 3 av 5 st i alla fall och det var helt ok med tanke på att vi aldrig skjutit med stormgevär som verkar vara ett gediget vapen.

Vi fick en ny punkt att ta oss till så vi hoppade upp på våra cyklar och precis när vi börjar cykla så rullar Gillet in på skjutbanan. De hade startat 10 min efter oss och nu kände vi oss lite småstressade. Vi hade ca 15 km till nästa kontroll så nu satte vi fart ordentligt på benen.

Efter ca 12 km på backiga, slingrande grus och asfalts vägar så får vi en chock i gruppen.

-Hej svenskar!!!

Omkörda men inte bortkomna
Gillet har cyklat ikapp oss och det dröjer inte länge innan de sakta men säkert cyklar förbi oss.

Nu ligger vi sist och vi bestämmer oss för att ta rygg på Gillet in till nästa kontroll. Vid kontrollen så avdelas en man från vår grupp till att ta ut finska koordinater på en punkt på kartan. Vi fyller även på vatten och det blir 1 straffpoäng vid den här kontrollen. Ny punkt igen upp på våra cyklar och iväg till nästa kontroll. Vi kommer iväg före Gillet och nu är vi riktigt förbannade på oss själva. Green som tar täten ökar tempot rejält och nu går det snabbt.

På vägen så börjar det dyka upp andra grupper som vi passerar och nu börjar det kännas riktigt bra.

Tempot ökas

Nästa kontroll avdelas 2 man från vår grupp för att göra en avståndsbedömning mot 3 hus över en åker. Uppgiften klaras av; inga straff poäng; vi fyller på vatten och cyklar mot nästa kontroll. Green piskar upp tempot igen och nu ökar vi bara.

Vi hade tipsats om att kliva av cyklarna och gå upp för vissa branta backar för att på inte bränna ut våra ben med mjölk-syra. Men den informationen lyssnade vi inte på utan vi cyklade på uppför, men efter ett tag så blev vi tvungna att kliva av.

Vi passerade fler och fler grupper och moralen var på topp och Gillet hade vi bakom oss.

Nästa stopp var en mat- och vatten kontroll; 45 minuter hade vi på oss men vi kortade ner den tiden avsevärt och hoppade upp på våra cyklar och stack mot nästa kontroll.

Utan straffpoäng

Nu hade vi cyklat ca 50 km och kom fram till en sjukvårdskontroll.

Sjöman jobbar som är brandman och akutsjukvårdare civilt, löste, förstås, uppgiften här utan

problem. Vi fick inga straffpoäng och cyklade vidare.

Vi hade nu cyklat ca 70 km och kom fram till nästa kontroll. Här fick vi uppgiften att såga sönder en trästam i 2 delar på mindre än 5 min. Ingen hade lyckats och inte vi heller, så vi tog våra straff poäng och stack vidare mot nästa kontroll.

(Nu började vi förstå varför Löjtnant Nisse Nilsson kallade cyklarna för Ballmanglare.)

Det gäller att följa med

Så hade vi bara ca 10 km kvar till nästa kontroll. Väl framme nere vid båthamnen i Syndalen parkerade vi våra cyklar och det kändes rätt skönt att kliva av.

Vid Syndalen var det en obligatorisk mat- och vattenrast på 45 min och vi tryckte i oss så mycket vatten och mat som vi kunde. Gruppen mådde bra trots det höga tempot och vi passade även på att byta lite kläder och förbereda oss för fotmarsch.

När rasten var klar så ilastade vi en stridsbåt (Juorma) som körde oss mot okänd plats. Mo-

ralen var god och alla i gruppen kände sig sugna på att få gå ett par mil.

Efter ca 20 min båtfärd så landsteg vi på en okänd strand men inte för oss vi hade hängt med på kartan och visste precis vart vi var. Vi fick en ny punkt på kartan som vi skulle marschera mot så det var bara att sätta igång att börja gå.

Vi hade ett bra tempo och vi passerade hela tiden grupper ute på vägarna. Alla njöt verkligen av att få gå med ryggsäcken på ryggen och inte ha den på pakethållaren.

Kontroll efter kontroll

Efter ca 10 km kom vi till kontrollen; sjukvård igen och Sjöman tog befälet och vi klarade uppgiften utan problem. Vi fyllde på vatten och började gå snabbt igen mot nästa punkt. Vi stötte på en grupp med "beväringar" på vägen som frågade om vi hade fått skjuts när det visade sig att de hade startat 3 timmar före oss. Vi trodde knappt själva att det var sant men fort gick det nu.

Vid nästa kontroll var upp-

giften att bygga bår på tid; sen springa med en man ca 60 meter och tillbaka. Uppgiften klarades utan straffpoäng. Vi fick även höra att gillet låg ca 1 timme efter oss och man märkte att många var imponerade av det tempo vi höll. Självklart var det ingen tävling, som Löjtnant Nisse Nilsson påpekade....

Gillet! Nu hade dom tagit in det försprång vi byggt upp och var ikapp. Vi fattade knappt något, men hatten av. Klart vi var imponerade.

"Mot nästa punkt!" tänkte vi och stack iväg in i skogen mot nästa kontroll.

Vi hade blivit varnade nu att

Det kan bli en lång väntan innan vadarna anländer - sen är det bara att ro ut och vara beredda på att hjälpa till ifall det skulle behövas.

Foto: Anders Fryklöf

Vid nästa kontroll avdelades en utav oss för att plocka isär och ihop ett stormgevär i mörker. Tiden överskreds så det blev ett par straffpoäng här, men vi var imponerade av Green som nästan höll på att klara tiden. Vi hade dagen innan fått testa på lite "isär-och-ihop" med stormgeväret men det var allt.

På väg mot nästa kontroll gjorde vi en orienteringsmiss som kostade oss ca 30 min tyvärr, och nu var det riktigt mörkt ute. Klockan var ca 01.00.

Nästa kontroll vi kom till var lite svårare. Två man avdelades för att leda in indirekt eld på finskt manér. Det momentet gick inte alls bra. Vi fick massa straffpoäng.

Samtidigt som vi står och snackar och fyller på vätska så hör vi dom magiska orden:

-Hej svenskar!

Vi vänder oss om och ser ett gäng glada medlemmar från

kartan vi hade inte riktigt stämde med omgivningen på vägen mot nästa kontroll. Och mycket riktigt så fanns det många nya stigar och vägar som krånglade till det hela. Vi gjorde vår andra orienteringsmiss nu som kostade oss ytterligare 30 min. När vi kom fram till kontrollen som visade sig vara en obligatorisk vila på 3 timmar så låg redan gruppen från Gillet och sov. Klockan var nu 03.00 och vi gick in en bit i skogen fixade vårsovsplats och kröp ner i våra lånade finska sovsäckar och somnade.

Kl 06.00 satte vi fart igen mot nästa punkt och det visade sig vara handgranatskastning. Det här måste vi öva mera på känner vi; det blev 5 straff poäng av 5 möjliga.

I nattens ... mörker.

Foto: Anders Fryklöf

FORTS. FRÅN FÖREGÅENDE SIDA

Upp igen på cyklarna

Nu var det inte långt kvar till våra cyklar och vi satte fart ner till Syndalen genom terrängen som var full av minnen från efterkrigstiden då ryssarna under en period "lånade" detta skogsområde. Överallt passerade vi gamla stridsvagns- hinder av stora stenblock, stridsvagnsvärn mm.

I Syndalen hoppade upp på våra cyklar och satte fart de sista ca 30 km mot Ekenäs och Nylands brigad. Gillet låg ju ca 15 min före oss och vi hade som mål att ta in det avståndet.

Näst sista kontrollen låg i ett sandtag och där skulle hela gruppen bära varsin sandsäck på 50kg uppför en brant backe, runda en sten och sen ner igen.

Tid till förfogande var 2 min och vi satte fart och det tog 36 sekunder för oss som var den snabbaste tiden på det momentet. Okej, vi var bara 4 stycken och många av de andra grupperna var 8 till 10 man. Den finska underofficeren som ansvarade för kontrollen bodde

Den svenska delegationen med finsk följeofficer.

Foto: Anders Fryklöf

faktiskt i Karlstad och gjorde sin värnplikt på Nylands Brigad och Kustjägarbataljonen. Vi snackade även med kille från Göteborg som valt att göra sin tjänstgöring här.

Vi började se slutet på äventyret och cyklade nu in genom grindarna på regementsområdet mot vår sista kontroll. Väl framme så mötte vi Gillet igen. De var nu klara och på väg tillbaka mot målet där vi startade dagen innan.

- Hej svenskar! Bra kämpat.

Vi hade nu ingen chans att komma först i mål men vi kände oss nöjda ändå.

Nu skulle det badas lite och vi bytte om till finska uniformer då vi inte hade reservuniform med oss och ingen ville kliva runt på området senare i blöta kläder och visa upp oss. Uppgiften var att hela gruppen skulle vada ut i vattnet, runda en boj långt ut i vattnet, men samtidigt inte blöta ner våra stridsbälten som vi fick ta av oss och hålla över axlarna. Vi klarade uppgiften utan problem och när vi kom upp på land så hade öv-

ningsledningen börjat summera våra straffpoäng: totalt 12 poäng.

Nöjda trots allt

Det visade sig att vi blivit belönade med ca 6 km extra cykling runt en slinga.

Efter vår belöning hade vi bara ett par hundra meter till målet och allt kändes bra moralen var på topp och alla i gruppen njöt av stunden. Väl i mål gratulerade övningsledningen oss för en mycket god genomförd barettmarsch.

Klockan var nu 11.00 och vi hade varit igång i 23 timmar och vi hade den näst bästa tiden. Gillet kom i mål ca 40 min före oss. Mycket bra kämpat!

Vi får nog vara nöjda med vårt genomförande; det var helt klart annorlunda, framförallt cyklingen.

Ett stort tack återigen till alla finländska officerare samt beväringar som vi hade kontakt med under marschen, för ett kamratligt bemötande.

MIKAEL CARLSSON
2 PLUTON -97

Överlevnads- teknik

Förbundet Kustjägarna har genomfört en teoriutbildning i överlevnadsteknik och samtidigt en hjärt-lungräddningsövning på Karlberg i Stockholm.

KJ-komp bistod med två duktiga utbildare som demonstrerade konsten att göra räddningsinsatser i livsavgörande skeden där hjärtat har stannat eller lungorna inte längre klarar av att försörja kroppen med syre.

Överlevnadsdelen handlade om "den viktigaste processen på jorden" – fotosyntesen och vad den ger upphov till. Vad vi behöver för att överleva och var

"maten" finns diskuterades, med den intresserade och aktiva skaran av KJ och lottor, som samlats på torsdagskvällen den 31 mars.

Nästa övning – den praktiska delen – sker på Vitsgarn i slutet av augusti över en veckohelg.

Peter Ågren och Thomas Risberg var kursledare för överlevnadsdelen.

Håll dig uppdaterad
om vad som händer i Amfibiekåren

Läs TIFA

Tidskriften utges fyra gånger per år.

Tidskriften upplyser om vad som händer i Amfibiekåren ur ett både nationellt och internationellt perspektiv. I tidskriften finns fakta- och debattartiklar, men också historiska tillbakablickar och internationella utblickar.

Bli medlem i Amfibiekårsklubben för endast 150:-/år. Medlem blir man genom att sätta in medlemsavgiften på postgiro 55 50 14-0, ange namn, adress, telefonnummer, e-mailadress och vpl-år eller annan relevant relation till Kustartilleriet och/eller Amfibiekåren.

Amfibiekårsklubben genomför också årsmöte och andra sammankomster som utannonseras i TIFA.

Tidskrift för Amfibiekåren – TIFA – är Amfibiekårens egen tidskrift
62:a årgången
Tidskriften hette tidigare Tidskrift för Kustartilleriet – TIKÅ.

8-10 April

FKJ B-styrkeuppdrag

Patrullen på väg tillbaka efter att avpatrullerat hamnen.

Foto: C. Lindkvist

Utrustningen som gruppen erhöll var bra och motsvarade allas förväntning, likväl var också personalens inställning och service på truppserviceförrådet.

Fredag

En något decimerad grupp med glada grabbar ryckte in vid vaktens Berga klockan 11.00 på fredagen, redo för b-styrkeuppdrag mot det lokala hemvärnet. I samma ögonblick tycktes Berga sluta att andas och ögonen var riktade på denna lilla skara med taggade och professionella killar. Dagen började med att gruppen hämtade ut den tilldelade utrustningen som skulle användas för den kommande helgen.

Därefter fortsatte gruppen upp till förläggningen som för helgens del var i ett varmt och rymligt logement.

Övningsledare Dick Viio beordrade snabbt att utrustningen skulle tillpassas och att vapnen skulle fördelas. Snabbt som en jägarblixtn var alla iförd normalutrustning och med en spänd förväntan om hur helgen skulle bli.

Dagens första övning var att så snabbt det bara gick få ihop de patruller som skulle öva under helgen. Patrullcheferna Jacobsson, Johansson och övningsledare Viio tog plats i lektionssalen tillsammans med

övriga deltagare. Till vår stora glädje så hade vi fått en trevlig och nyttig förstärkning från FJS inför helgens övning. En förstärkning som skulle fungera som ett bollplank och idé-kläckare för de övriga deltagarna. Efter en kort men lärorik teoretisk genomgång av patrullens upp-

Efter torrövningen var det dags för lunch, denna fick vi avnjuta i en för många ny miljö, och då menar jag inte att det fanns bord, stolar och tallrikar, nej utan en ny matsal med nya mattanter. Maten var överlag väldigt god och väl tilltagna ur jägarperspektiv.

Eftermiddagen fortsatte sedan med utbildning och inskjutning av AK5:orna. Vi började med övningen att genomföra

Lindkvist och Greman innan uppdrag.

Foto: C. Lindkvist

trädande i olika situationer fortsatte patrullerna att genomföra torrövning på Berga fotbollsplan.

Patrullerna var nu i allas blickfång och många stannade upp för att få avnjuta FKJ i full action.

ladda och patron ur, något som skulle visa sig att alla tyckte var bra, även om en sådan övning kan tänkas vara lite väl enformig.

Efterhand som övningsledare Viio såg våra framsteg så ökade svårigheten och gick snabbt

över till att öva magasinbyten, en övning som liksom det tidigare momentet uppskattades mycket.

Färdigheten på patrullerna ökade snabbt och ryggmärgsbeenden kom som en flodväg över oss alla.

Inskjutningen på hundra meters vallen förlöpt utan att några sköt bort sig eller hade allt för stor avvikelse på riktningen, detta kan kanske bero på att övningsledare Viio hade hotat att det blev minst tio armhävningar för varje miss.

Övningsmomenten gick mer och mer ut på personlig färdighet. Mot kvällningen var vi redan inne på instinktivskytte.

Detta var enormt uppskattat och väldigt lärorikt, momentens svårighetsgrad ökad mer och mer. Viio la ganska snart in mer avancerade moment i skjutningen som magasinbyte, knästående och förflyttning i sida vid magasinbyte. Tre stegs förflyttningar med dubbelskott.

Dagens övningsmoment avslutades med instinktivt skytte dubbelsidig strid. Striden mellan stridsparen genomfördes i en relativt öppen skogsterräng. Detta gjordes för att öka var och ens förmåga att bibehålla fokuset på motståndaren och striden, samtidigt som du gör dina åtgärder med magasinbyte och eller letar ny eldställning.

Lördag

Lördag morgon började 05.30 med revej. Klockan 06.00 var patrullerna uppställda för morgonfys. Under overseende av Dick Viio genomfördes alltså sedvanlig fys och dom flesta ansåg nog att det var välbehövligt.

Under förmiddagen bedrev patrullerna dubbelsidig strid mot varandra för att kontrollera hur gruppens former fungerade vid olika sammanstötssituationer. Det blev många påskjutningar och patrullerna fick slita hårt när kommandon som "korridor bakåt" och "blixtlås vänster" ekade i terrängen.

Många nya och utvecklande erfarenheter drogs vid dessa tillfällen. Resultatet kommer att utmynna i ett för FKJ fastställt reglemente om hur vår strid

skall bedrivas. Fördelarna med dessa patruller är oändliga och deras förmåga likaså.

Under eftermiddagen bedrevs B-styrkeverksamhet mot Södertörnsgruppens tredje och fjärde insatsplutoner. Momenten krävde ingen större ansträngning från deltagarna, men gav dock tid till mycket kreativa diskussioner och erfarenhetsdialoger. Vid detta tillfälle lämnade två av deltagarna oss för andra nattliga äventyr ute på Myttinge skjutfält och förberedande marsch pass inför Nimejgenmarchen. Vi återfann dom inte fören sent på söndag morgonen och då ganska så slitna, men vid gott humör.

Kvällen avslutades runt 22.30 med kvällsmål och mer diskussion.

Söndag

S öndagen började lite knakigt för insatsplutonerna som inte riktigt kom på plats i tid, vilket krympte övningstiden rejält. Men grabbarna grus fortsatte med outtröttligt engagemang och i chefens anda bistå Hem-

Patrullen på väg mot välbehövlig vila.

Foto: C. Lindkvist

värnet med de önskemål som fanns. Den stora striden inföll aldrig, men en del verkanseld avlossades i vart fall under de sista skälvande minuterna på övningen.

Efter lunchen genomförde

patrullerna ett moment med att ta terräng på gammalt hederligt KJ-manér. Detta moment var lyckat då vi fick nya problem att lösa, såsom kommunikation och ammunitionsförbrukning.

Patrullerna fick kontinuerligt

rapportera in till övningsledningen så att vi kom igång med rapporteringen. Nya anfallsriktningar beordrades med jämna mellanrum, och vi fann att patrullerna var väldigt följsamma.

Summan av helgen är att dessa tillfällen för övning är trevliga, roliga, lärorika, jobbiga. Helt igenom bra.

Det är nog patrullernas bedömning att vi skal nu skriva upp tempot lite till och börja förse övningsdeltagarna med mer kvalificerade uppgifter och materiel.

FREDRIK JOHANSSON
PATRULLCHEF 2 PATRULL.

Foto: C. Lindkvist

En leende, svettig Greman.

Tredje missionen i Liberia

Så fort man stannar är barnen framme och vill hälsa.

Foto: David Lagerhorn

Den sjätte mars 2005 påbörjade 235 svenskar sitt arbete med att säkra freden och återuppbyggnaden av ett land härjat av inbördeskrig. Under FN:s ledning skrev LA03 sina första rader av Liberias framtid.

Efter en dryg månads utbildning var det så dags. Flyget avgick mot Liberia, ett land på Afrikas västkust. Som en av totalt fem tidigare kustjägare skulle jag lösa ut min uppgift som gruppchef för en skyttegrupp på det mekaniserade kompaniet Sierra November.

När vi klev av planet möttes vi av en tryckande värme som fick svetten att spruta ur porerna inom loppet av några minuter. Direkt utanför flygplatsen stod en samling barn och tiggde om att få våra tomma PET-flaskor. Fattigdomen är för många så överväldigande att minsta föremål har ett värde.

Pengar mot vapen

Liberia grundades ursprungligen av frigivna slavar från USA. Dock togs ingen hänsyn till de stammar som bodde där från

början, och i och med det lades grunden för konflikt direkt. Innan FN:s militära insats påbörjades i oktober 2003 hade kriget pågått mer eller mindre intensivt i 14 år. Ett flertal faktorer hade då stridit sinsemellan om makten i landet, och slutresultatet blev att sittande presidenten Charles Taylor fick gå i landsflykt. Detta gjorde att möjligheterna till fria val öppnades, och då FN förklarade sin intention att gå in i landet för att säkra freden såg de flesta människor chansen att få slut på ett krig som präglats av övergrepp och förbrytelser på alla sidor.

Efter att kriget avslutats och FN gått in i Liberia genomfördes avväpning av de sk ex-fighters. Mot att man lämnade in sitt vapen skulle man få 150 US-dollar vid två olika tillfällen. Vidare skulle en summa om 700 dol-

KJ på LA03. Fr. v. David Lagerhorn KJ96, John Heró KJ97, Petter Lindquist KJ02/03, Kenny Eriksson KJ93/94, Conny Enström KJ98.

Foto: Jonas Vestin

lar användas till utbildning så att soldater, som ofta rekryterats före tonåren, skulle få en möjlighet att utbilda sig till ett civilt yrke. Problemet är att avsevärt många fler än man räknat med

vila fordon, elförsörjningen inte fungerat på mycket länge och vatten innehåller parasiter och bakterier.

Detta är tredje missionen i Liberia för Sverige, och kallas

flyga in tungt utrustade soldater med helikoptrar från den ukrainska styrkan för att även utan pansarfordon lösa ut uppgifter.

På bataljonen står alltid minst en pluton i beredskap att kunna åka inom en timme. Under sådan beredskap bedrivs utbildningar på campen, Camp Clara, samt materieltjänst. Vidare används sex- och tjugofyra-timmars beredskap. Detta ger oss möjlighet att röra oss i Monrovia på kortare patruller över dagen och i vissa fall även på längre patruller ut i landet. Den större delen av tiden tillbringas dock inne på campen med utbildning, vakttjänst och egen verksamhet. På grund av den

är det möjligt att mina minnen från KJ har antagit ett nostalgins skimmer. Men som jag upplevde arbetsmetoden på KJ satte man alltid uppgiftens lösande i första rummet. Hur man bar sig åt var av mindre vikt, man förutsatte att den enskilde individen skulle klara av problemen som kunde uppstå.

Så inte här. Hur förbandet ser ut är mycket viktigare än vad som faktiskt görs. Många av uppgifterna detaljstyrs in absurdom för att få saker att se professionella ut. Flera gånger har vi slagit läger i taggbuskar för att tälten ska stå i raka led. Små saker har en förmåga att växa sig stora hos befäl under de former vi arbetar och ges väldigt stort utrymme. Viljan att lösa saker smidigt och använda kritiskt tänkande verkar inte ha prioritet. Som exempel kan nämnas att styrningar gått ut angående hur elkablarna ska kopplas i förgreningskontakterna till TV och DVD i plutonernas sällskapsrum. Detta för att allt ska vara lika.

Även saker som påverkar tjänsten och kan resultera i livsfarliga situationer genomförs för att det är så man gör i Sverige. Vi får nämligen inte förvara vapen och ammunition i samma container, och nyckeln till förvaringsplatserna måste förvaras

Med hjälp av bandvagn tar man sig fram på mycket svåra stigar.

Foto: David Lagerhorn

registrerade sig och lämnade in vapen, vilket gjorde att pengarna som skulle användas till utbildning gick åt. De allra flesta ex-fighters har ännu inte fått någon chans att börja skola. Eftersom kombattanterna under kriget begick övergrepp i så pass stor utsträckning är deras möjligheter att återanpassas till samhället väldigt små utan hjälp, eftersom befolkningen för det mesta inte är intresserade av att hjälpa till.

Hopp om förbättring

Samtidigt har en stor del av befolkningen levt i förhoppningen att FN:s inträde i landet skulle leda till omedelbara förändringar och höjd levnadsstandard. Detta är naturligtvis omöjligt i ett land som har en så gott som obefintlig infrastruktur, där vägar ofta är oanvändbara för ci-

således LA03. LA03 består av fyra skytteplutoner, tre bestyckade med stridsfordon 9040C och en med pansarterrängbilen Patria. Dessa plutoner understöds i sin tur av en stabspluton och en logistikenhet, Contingent Support Element. Skyttekompaniet består av drygt 140 personer och förbandet utgörs av totalt 238 svenskar.

Skyttekompaniet Sierra November ingår i en irländsk bataljon som är stationerad utanför Monrovia. Bataljonen utgör Quick Reaction Force åt UNMIL (United Nations Mission In Liberia) och ska kunna sättas in med kort varsel överallt i landet då det behövs. Möjlighet finns att med egna fordon ta sig över hela landet och med massiv eldkraft understödja de förband som ropat efter vår hjälp. Möjligheten finns också att snabbt

Patrull längs djungelstigar.

Foto: David Lagerhorn

höga värmen är tjänsten normalt begränsad till två timmar före lunch och två timmar efter lunch med siesta däremellan.

Utseende styr

Eftersom det nu är ganska länge sedan jag gjorde min värnplikt

i ingången till campen (sk Main Gate), vilket också är den mest troliga angreppspunkten om någon skulle vilja anfälla. Om ett skarpt läge skulle uppstå måste vi alltså först ta oss till

FORTS. NÄSTA SIDA

FORTS. FRÅN FÖREGÅENDE SIDA

Skyttekompaniet Sierra November under marsch.

Foto: Jonas Stenmark

Main Gate, hämta nyckeln, ta oss tillbaka till vapencontainern, låsa ut vapnen, ta oss till vagnen, låsa ut ammunitionen och först därefter kan vi försvara oss.

Uppgiften som sådan är det dock inget fel på. Det är en otrolig känsla att träffa lokalbefolkningen och uppleva den tacksamhet de känner. Ren ohöjd glädje strålar från barnens ansikten när vi kommer ut i byarna. Första gången vi var ute på en patrull lite längre ut i landet

blev vi inbjudna i en skola och barnen sjöng för oss. Det var riktigt stort. Det kan nästan bli överväldigande ibland, hur ska man någonsin kunna motsvara de förhoppningar som ställs på vår blotta närvaro? Samtidigt så är det inte svårt att hitta motivation till att göra sitt bästa.

Som en ökad bonus så är naturen makalös. Riktigt tät djungel omsluter stundtals fordonen eller gruppen. Djup grönska, tätare än vad jag hade kunnat föreställa mig, växlar med öppna

ytter där blommor och träd sprakar av färg. Lägg till det ett insektsliv som verkar vara knutet till trollkonst så blir varje fältdygn en orgie av intryck och upplevelser.

Tacksam uppgift

Jag tycker att Liberia är oerhört vackert, och har en enorm potential vad gäller ekonomisk utveckling. När vi väl är utanför vår camp och arbetar så känns det som om ett stort förtroende getts mig och det är en mycket tacksam uppgift. Dock så är det lång väg kvar. Jag kan knappt ens föreställa mig hur man går till väga för att bygga upp ett land från grunden när korrupktion sitter som en naturlig del i all administration. Förhoppningsvis kan förutsättningar skapas för att tillvaron ska bli så pass stabil att förändringar kan genomföras utan att raseras av människor som strävar efter egen personlig vinning. Och där kan kanske den svenska utlandstyrkan spela en roll.

Foto: David Lagerhorn

En av många märkliga insekter som finns i Liberia.

Jag vill gärna tro att jag om några år kan se tillbaka på min tid här och känna att jag gjort mitt lilla till för att dessa människor ska få ett bättre liv, och att förändringar faktiskt är möjliga. Fram till dess arbetar jag på, med min grupp och mina gelikar på kompaniet, för att göra vad vi kan.

DAVID LAGERHORN KJ 96

Full aktivitet i Amf1 hamn - det är bara minuter kvar till avfärd.

Alla foto: KJV / FKJ

Amphibious Task Unit

Kustjägarkompaniet har varit i Finland och övat tillsammans med övriga delar i den internationella amfibiestyrkan, IAS. Övningen var en samövning med finska amfibiestyrkor, bl a ett finskt kustjägarkompani. Tillsammans bildade svenska och finska förband en

Amphibious Task Unit, ATU, under den finska marina slutövningen SIIRI. I nästa nummer av tidningen kommer en utförlig artikel om övningen och samarbetet.

LÄS OM ÖVNINGEN I NÄSTA NUMMER AV KUSTJÄGAREN.

Skeppsholmsdagen

I år skall Skeppsholmsdagen bli ännu större och finare än förra året. Då var det 20 000 besökare som kom och tittade - bl a på KJV och FKJ - och om vädergudarna tillåter det kan det bli ännu fler i år. Kom och se, och kom och hjälp till att göra den 11 september till en lyckad dag !

Skeppsholmsdagen är ett initiativ av en grupp entusiaster som för några år sedan upptäckte att det finns mängder av föreningar, företag och projekt med en eller annan marin anknytning på Skepps- och Kastellholmen i Stockholms centrum. Man bildade ett samarbete under namnet Sjögården, som således består av alla dessa föreningar mm - inga enskilda personer. KJV har varit med från början, eftersom vi i många år haft lokal i Kastellet på Kastellholmen.

Foto: KJV

En av Sjögårdens idéer, kanske den mest framgångsrika, är Skeppsholmsdagen. De olika föreningarna etc visar upp sig, antingen genom att öppna sina lokaler (t ex Moderna Muséet eller folkhögskolan) eller genom att ha en uppvisning av något slag på ön (t ex KJV eller Sjövärnsskåren. I fjol var det alltså 20 000 stockholmare som gick runt och fick information om de olika föreningarna!

Det här är kul både för besökarna och för dem som arrangerar, och det har betydelse för med-

lemsvärning och allmän PR - för KJVs och FKJs del också som försvarsupplysning. Förr var Marinen med och hade en rejäl uppvisning. Den har tyvärr krympt, om möjligt ännu snabbare än Försvarets resurser, och det lägger ett ännu större ansvar på organisationer som KJV/FKJ.

Vår plats är densamma som tidigare, i parken snett emot (ca 30 m norr om) färjeläget vid Östra Brobänken på Skeppsholmen. Där passerar mycket folk, och det finns plats för initiativ.

I år skall vi framför allt satsa på a-dyk, dels med bilder, dels med utrustning. Många fritidsdykare tycker det är spännande att se vad som är speciellt med syrgasdykning, fråga hur det går till och hur det känns. Vi behöver ett antal (hur många som helst) attackdykare som kan ställa upp den 11 september, och som är villiga att berätta och svara på frågor.

Kom och hjälp till! Både attackdykare och andra medlemmar! Anmäl er till Hans Rehnvall, hans@rehnvall.net före utgången av juli.

Som ett absolut minimum, om ni är i närheten: Kom till Skeppsholmen den 11 september! Det hela brukar starta vid elvtiden, och pågår sedan hela dagen. Möjligheter till varmkorv, kaffe, ev.pilsner!

HANS REHNVALL

Attackdykare!

Hör av er till Victor Phalén
victor@hrbint.se

Projekt plutonsfoto

Inför kustjagarverksamhetens 50-årsjubileum hösten 2006 har KJV startat "Projekt Plutonsfoto". Tanken är att samtliga årskullars kompanifoton, plutonsfoton och plutonslistor skall samlas ihop och dokumenteras.

Vi ber Dig därför om möjligt att mejla in Ditt kompanifoto, plutonsfoto (även PBS) med beskrivande namnlista (pluton, GU-år, personnummer, namn, huvuddtjänst).

Plutonsfotot skall helst vara scannat med minst 300 dpi. Om Du inte har tillgång till scanner själv så hjälper vi Dig att scanna av bilden.

Bilderna kommer att läggas upp på KJV:s plutonssidor som finns på KJV:s intranät. 1:a plutons foton på Chicken Farm, 2:a plutons på Torleif Camp och 3:e plutons i Dödskallegrottan.

Attackdykarna har fått egna plutonssidor så mejla in era foton också!

Att samla in alla plutonsfo-

ton med namnlistor är en väsentlig del i vårt bevarande historiarbete och betyder mycket

för att vi skall kunna föra Kustjagartraditionen vidare.
magnus.andersson@kustjagarna.se

KJV / MAGNUS ANDERSSON
070-5260352

3:e pluton 92-93.

Trivselpaddling för veteraner

Kom och återuppliva gamla minnen och paddla i Stendorrens mycket vackra skärgård, med trevliga avbrott, utan jäkt och "KJ-prestation"!

Vi stannar och fikar med wienerbröd, paddlar lite till och äter lunch – frystorkat i utsökta smaker som vi fixar på trangiakök, så att vi känner oss som "hemma igen"!

Det hela tar ca 6 timmar inklusive alla raster – alla kan vara med, även om det varit - "ett längre övningsuppehåll"- sedan Du paddlade senast och vi har inga krav på större fysisk ansträngning. Däremot en GOD HISTORIA från förr om forna hjältedåd skulle uppskattas!

Vi paddlar i fina 2-mans POUCH-kajaker, förstärkt militärmodell. Av praktiska skäl begränsas antalet deltagare till 20 personer.

- Dag;** Söndagen den 14 augusti 2005
- Starttid;** 10.00 och återkomst ca 16.00
- Plats;** Studsviks brygga, ca 3 mil NO Nyköping
4 km öster kustvägen mellan Nyköping och Trosa
- Kostnad;** 300:- inkl. fika, mat+kök och kanotmaterial
- Anmälan;** Senast 30 juli 2005
Peter Ågren peter@adventure.d.se
Telefon 0155 – 210 320 eller 070 – 56 90 320
- Stendorren;** Se www.adventure.se / fliken Kartor

Regementets dag 8 juli

Regementets dag kommer i år att genomföras fredag den 8 juli. Förbundet Kustjägarna och Kustjägar kompaniet uppvisar materiel och ineliggande kustjägarplutoner genomför våldsamt landstigning.

För vissa av er kan detta vara sista möjligheten att besöka Amf1 på Rindö eftersom regementet efter sommaren flyttar till Berga.

Ta chansen!

Läget på Vitsgarn

Redan i mitten av april stod det klart att alla som dittills anmält intresse för att disponera Vitsgarn under sommaren kunde få plats. Eftersom det innebar att alla veckor från Midsommar till mitten av augusti därmed kunde "befolkas" skickade jag ut bekräftelser till alla intresserade den 14 april.

Anders Lundborg har fått två nya stora batterier för vidarebefordran till 305:an. När du läser detta har 305:an ställts i ordning till allas nytta och glädje.

Intresserade må gärna höra av sig med förslag på åtgärder/förbättringar avseende Vitsgarn.

ANDERS FRYKLÖF
anders.fryklöf@telia.com

Webbadresserna

För Veteranerna gäller fr o m nu:

Webbadresser:

www.kjv.se alt. www.kustjagareveteranerna.se

E-postadress:

kansliet@kjv.se alt. kansliet@kustjagareveteranerna.se

För Förbundet gäller (som vanligt):

www.kustjagarna.se och kansliet@kustjagarna.se

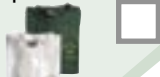
MAGNUS ANDERSSON
magnus.andersson@kustjagarna.se

Saker, Prylar och Ting

Art 001:

T-shirt (svart eller blå med KJVs emblem broderat på bröstet.

Pris: 95:-

Art 002:

Kustjägar nål, minimomodell till kavaj.

Pris: 30:-

Art 003:

Dekal, ø 75 mm. Svart, grönt och gult. Transparent bakgrund.

Pris: 20:-

Art 004:

Tygmärke, ø 70 mm. Svart, grönt och gult. Svart botten.

Pris: 30:-

Art 005:

Keps med broderat emblem i svart, grönt och gult.

Pris: 65:-

Art 007:

Overall.

Pris: 800:-

Art 008:

Vimpel.

Pris: 250:-

Vid beställning:

kryssa, klipp och sänd till:

MM Konfektion, Fax: 040-97 10 12.

Box 156, Lilla Nygatan 5,

211 38 Malmö.

Tel: 040-97 30 03

gunilla.andersson@mmkonfektion.se

Namn: _____

Adress: _____

Postadress: _____

Telefon: _____

Storlek: L XL XXL

Färg: Svart Blå

Annonspriser och annonsdata

Tekniska data:

Format:	238 x 338 mm, 80 g papper
Material:	cd, diskett eller vial mail mottages
	Tidningen görs i InDesign för pc
Färger:	4-färg
Upplaga:	1.800 ex

Annonspriser:	Storlek
Baksida:	7.000:- 218 x 278 mm
1/1-sida:	6.000:- 218 x 308 mm
1/2-sida:	4.000:- 218 x 152 mm, 106 x 308 mm
1/4-sida:	2.250:- 106 x 152 mm, 218 x 76 mm
1/8-sida:	1.000:- 106 x 76 mm, 218 x 38 mm

Priserna gäller heloriginal.

Arbete med inskickat material och annonsframställning debiteras extra. Korrektur skickas med PDF via e-post.

Material skickas till Robin Jahrl, se adress i redaktionsrutan, eller till kansliet. Kom ihåg att bilder med bifogad bildförklaring/bildtext förhöjer värdet av innehållet. Meddela om du vill ha cd och/eller bilder i retur, eller annat som redaktionen behöver veta.

Kansliet

Nu har det gått sex månader sedan vi förändrade mail och telefonservicen på kansliet!

Styrelsen delar på uppgiften att bevaka mail och telefon. Med dagens teknik så fungerar det alldeles utmärkt. Vår förhoppning är att du som medlem upplever förändringen som positiv!

Brevlådan för vanlig post bevakar jag två ggr per vecka. Så här års är det en fröjd att få bege sig till Kastellholmen. Det är en fantastisk miljö, önskar fler av er kunde få uppleva den.

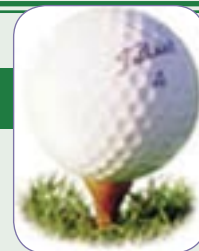
Återkom gärna till oss med dina synpunkter!

Det enda moln på himlen just nu är att vi inte har lika många betalande medlemmar som förra året. Det har förmodligen redan hunnit rätta till sig till detta nummers pressläggning.

Trevligt sommarlov och väl möt till höstterminen

ANDERS FROM

KJV Masters i Golf

Ta chansen att bli den första vinnaren av KJV:s vandringspris i Golf.

Tid: 20:e augusti. Samling 09:00. Första boll går 09:51.
Plats: Haningestrand GK.

Anmälan

Anmäl er via e-post till Henrik Thomas,, 070-970 52 20.

Senaste anmälningsdag: Två veckor efter det att Nr 52 av Tidningen Kustjägaren ligger i Din brevlåda.

Anmälan ska innehålla:

Golfid, hcp, namn, e-postadress och mobilnummer.

Max antal deltagare: 24 st. Först till kvarn...

Om det behövs hjälp med transport, ange det i anmälan.

Vägbeskrivning: Från Stockholm, motorväg mot Nynäshamn, avfart Dalarö, väg 227, därefter skylt mot Årsta Havsbad och Golfklubb. Se även www.haningestrand.se.

Vi avslutar med middag, prisutdelning och lite jägarsnack.

Väl mött!

HENRIK THOMAS

Greenfee: 430 SEK
Max hcp: 36

Webbsidor – nu med Intranät

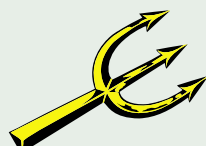
I nummer 50 av "Kustjägaren" kunde man läsa om hur KJV:s och FKJ:s webbplatser skulle utvecklas vidare för att förbättra medlemservicen på olika sätt. Nu är detta arbete klart och jag sammanfattar nedan vad vi uppnått samt hur vi tänker oss att använda den nya tekniken.

Förbundet Kustjägarna och Sällskapet Kustjägarveteraner förfogar nu över egna medlemsidor – ett slags intranät, bakom de officiella hemsidorna. Vi kan nu publicera information på webben som enbart ska vara läsbar för våra medlemmar.

För att logga in på respektive intranät skall vi använda följande procedur:

1. Gå in på www.kustjagarna.se eller www.kustjagarveteranerna.se
2. Klicka på "INTRANÄT" högst upp till höger på den horisontella menyraden på respektive sida. Nu kommer en inloggningsmeny upp.
3. Skriv in användarnamn och lösenord och Du får utökad access och tillträde till intranätens extra sidor.
 - Om Du är medlem i FKJ eller i både FKJ och KJV så hittar Du Ditt användarnamn på sista sidan av tidningen "Befäl" som Du får hemskickad i Din brevlåda.
 - Om Du är medlem i enbart KJV så kontakta admin@kustjagarveteranerna.se för att få Dig tilldelat ett användarnamn.
4. Ditt lösenord är de fyra sista siffrorna i Ditt personnummer (dvs. de efter strecket) inledda med bokstäverna medl. Lösenordet skulle alltså kunna se ut: medl3317.

Intranäten fyller flera syften. Den viktigaste funktionen innebär dock att medlemmen via webben kan uppdatera sina personuppgifter. Andra funktioner/sidor är webbshop, plutonssidor och enkätsidor.

Nedan en kort förklaring:

Personuppgifter

Vi reducerar kansliets administrativa arbete genom att kontinuerligt uppdatera personuppgifterna. Kontaktuppgifter kan ändras via både KJV:s och FKJ:s intranät.

Webbshop

Kustjägarnas första webbutik är nu en verklighet. Den är färdigutvecklad och kommer efter sommaren att finnas tillgänglig på både FKJ:s och KJV:s intranetsidor.

En mindre urvalsgrupp kommer inom kort att påbörja den formella verifieringen av butiken.

Plutonssidor

På Sällskapet Kustjägarveteraners intranät har vi skapat speciella plutonssidor. Här skall vi med ord och bild sammanfatta varje Kustjägar kompani sedan 1956.

1:a plutons foton kommer att läggas på Chicken Farm, 2:a plutons på Torleif Camp och 3:e plutons i Dödskallegrottan. Attackdykarna har fått egna plutonssidor så maila in era foton och historier ni också!

Webbenkäter

Under denna flik lägger vi ut elektroniska frågeformulär som bara våra medlemmar kan besvara. Eftersom dessa undersökningar kommer att ligga till grund för styrelsens beslut i olika frågor är det mycket viktigt att Du utnyttjar Din rösträtt. Hur Du använder funktionen förklaras i anslutning till själva webbenkäten.

Närmaste undersökning kommer att handla om Kustjägarnas 50-års jubileum. Mer om det senare...

MAGNUS ANDERSSON
magnus.andersson@kustjagarna.se
070-5260352

Returadress:
Sällskapet Kustjägarveteraner
Kastellet, Kastellholmen
111 49 Stockholm

POSTTIDNING

B

Kustjägarkompani modell 90 ingår i Amfibiebataljon modell 95. För nuvarande pågår en intensiv studie- och försöksverksamhet för att komma fram till Amfibiebataljon 2010, vilken kommer att ersätta dagens version av amfibiebataljoner.

Kustjägarerna kommer i den nya bataljonstypen mer att inriktas mot kvalificerad spaning. LEMUR, eller fjärrstyrd vapenplattform som är den mer riktiga benämningen, är ett av många materieförsök som ingår i mängden av materiel- och organisationsförsök som genomförs för att komma fram till denna rätta materielen och organisationen för den nya bataljonstypen.

Alla stridsbåtar i det nya förbandet kommer att vara skyddade, dvs klara av finkalibrig eld, och då finns det ingen anledning att ha en oskyddad skytt stående i ring på överdäck och skjuta tung kulspruta. Skytten skall ner i skydd och fjärrriktar sitt vapen via ett antal olika sensorer, t ex bildförstärkare och IR-sensor. Skytten blir tusan så mer träffsäker och effektiv och löper dessutom mindre risk att själv bli utslagen. Prototypen LEMUR tillverkas av Bofors, men vi får se vem som slutligen levererar de fjärrstyrd vapenplattformarna till morgondagens amfibiebataljon och kustjägarkompani.

